

Naša občina

■ Glasilo Občine Mislinja ■ Številka 4 ■ December 2015 ■

Kazalo

Spoštovane občanke, cenjeni občani!	3
Dobitniki priznanj na področju športa v občini Mislinja	7
SPV aktiven tudi v jesenskih mesecih	9
Silvestrovanje	9
Občina Zreče	10
Pomniki poslovne razgibanosti Mislinje	11
Praznični božični napitek	12
Nekaj utrinkov na čas 1. sv. vojne	13
Moja najljubša igrača	15
Kultura v medijih	16
Mednarodno likovno srečanje na Kopah	17
Folklorna skupina Valdek	19
Moj spomin na Jožeta Tisnikarja – velikega slikarja	19
Trije vaški svetniki	21
Ljudske pevke Bršljanke praznujejo	22
Zahvala članov sveta zavoda	22
Zdrave, vesele urice	23
Oltar sv. Marjete v p. c. sv. Marjete v Spodnjem Doliču	24
Garantirana vstopnica v večno kraljestvo	25
»I feel Expo 2015«	26
Bučijada	29
Mateja Sešel	30
Silvo Obrul	30
Anja Roe	31
Vzpon na Triglav s planinci iz Srbije	33
3. mesto na državnem tekmovanju DMG	34
Gasilci PGD Mislinja aktivni skozi vse leto	34
Obisk PGD Dolič-Šenforjan v Nemčiji	35
Migamo, igramo ter fino se imamo	36
Sprehajamo se po dolini	37
Nova fotografska razstava	38
Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet	39
Planinska sekcija Pilates Dolič	40
12. srečanje lovske kulture na Koroškem	41
Delo Aktiva žena DU Mislinja	43
Otroci in šport	43
Ljubljanski maraton	45
Voščilo	45
Čestitamo novorojencem in njihovim staršem!	46
Utrinki	47
Prireditvenik december 2015–marec 2016	48

Številka 4 leto: december 2015

Zimska Metlo klepat
foto: Marica Rošker foto: Jože Tasič

Obvestilo uredniškega odbora

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo.

Prispevke s fotografijami, z navedbo avtorja in telefonsko številko za glasilo Naša občina sprejemamo v elektronski obliki na e-mail naslov nasaobcina@mislinja.si. Fotografije naj bodo priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff. Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je **26. februar 2016**. Načeloma objavljamo samo avtorske prispevke, ki še niso bili objavljeni v katerem drugem mediju. Pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Organizatorje prireditve vabimo, da nam sporočite kraj in čas dogodka, da ga bomo lahko uvrstili v naš Prireditvenik. Bralce pa vabimo, da se nam oglasijo s svojimi prispevki in komentarji.

Uredniški odbor si pridržuje pravico do spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov in fotografij.

Glasilo Občine Mislinja izhaja 4 x letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini.

Telefon: (02) 88 57 342
Telefaks: (02) 88 57 340
E-pošta: obcina@mislinja.si
www.mislinja.si

Izdajatelj: Občina Mislinja, Šolska cesta 34, 2382 Mislinja
Naslov uredništva: Šolska cesta 34, 2382 Mislinja
Elektronska pošta: nasaobcina@mislinja.si
Odgovorna urednica: Saša Djura Jelenko
Uredniški odbor: Aleksandra Čas, Marjana Gmajner Korošec, Aleš Rakovnik
Jezikovni pregled: Maja Martinc
Fotografije: avtorji člankov, arhiv Občine Mislinja, arhivi društev, Jože Hribar, Bojan Šinko, Franc Rotar, Lovro Jelenko
Oblikovanje in prelom: Modriš Anton Hozjan s. p.
Tisk: Eurograf d. o. o.
Naklada: 1600 izvodov

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 362.

Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Članki niso honorirani in ne odražajo nujno mnenja in stališča članov uredniškega odbora. Pred objavo v glasilo so vsi članki lektorirani.

ISSN 2232-3082

9 772232 308001

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Sreča je tisto, kar bomo drug drugemu v prihajajočih dneh največkrat zaželeli. Stisk roke in topel pogled pa bosta marsikomu popeljšala dan. V današnji neusmiljeni naglici namreč prepogosto pozabljamo, da smo odvisni drug od drugega in da skupaj lahko postorimo marsikaj.

Da je mogoče s konstruktivnim dialogom narediti veliko in še več, dokazujejo tudi naši svetniki, ki se jim zahvaljujem za dobro sodelovanje in delovanje v korist nas vseh. Ob tem si želim, da bi tudi v prihodnje naše delo potekalo povezovalno.

Konec leta je tudi čas, ko potegnemo črto. V letu, ki odhajajo, smo uspešno končali kar nekaj projektov, z novim letom pa nadaljujemo začeto delo ter nove investicije.

V sklopu sanacijskih programov za odpravo posledic plazenja tal, ki so jih povzročile naravne ujme v l. 2014, smo uspeli sanirati 6 plazov na naslednjih odsekih cest:

- plaz na gozdni cesti Levovšek,
- plaz na lokalni cesti Gornji Dolič–Završe pri Štajnerju,
- plaz na lokalni cesti Gornji Dolič–Kozjak na odseku Pri Hrustelu,
- plaz na lokalni cesti Šentlenart–Tolsti Vrh pri Colnarci,
- dva plazova na lokalni cesti Mislinja–Tolsti Vrh–Srednji Dolič na odseku Gros–Pečenik–Lotrč.

Kljub temu da so državna sredstva okrnjena, si prizadevamo vzdrževati in delno obnavljati ceste, ki so dodobra načete. Letos smo sanirali 3 odseke lokalne ceste Gornji Dolič–Završe. Zadovoljni

smo tudi, da se je preplastila glavna cesta, ki poteka skozi našo občino na relaciji Mislinja–Dovže.

Z Direkcijo RS za infrastrukturo smo v l. 2015 pridobili projekt za 1. fazo projektne dokumentacije za kolesarsko stezo z rekonstrukcijo regionalne ceste G. Dolič–Šentflorjan. V l. 2016 načrtujemo podobno za preostali del in upamo, da bomo v l. 2017 skupaj z državno pomočjo pristopili k izvedbi.

Na področju gospodarske javne infrastrukture smo zgradili nekaj dodatnih vodovodnih in kanalizacijskega in vodovodnega omrežja za zagotovitev vira oziroma storitve občanom.

S pomočjo sredstev Fundacije za šport je bila v l. 2015 posodobljena enosedežnica na skakalnici v Mislinji. Za območje starega bajerja pod skakalnim centrom pa smo izdelali urbanistično zasnovo, ki zajema celovito ureditev območja s športnimi, prireditvenimi in tudi površinami za prosti čas.

Ob koncu novembra smo zaključili z gradbenimi deli za komunalno ureditev zemljišča na Gozdarski cesti v Mislinji, kjer bodo formirane 4 komunalno opremljene parcele za prodajo.

S stanovanjskim fondom smo delno obnovili objekt Colnarca. V stanovanja, ki so trenutno prazna in je za njihov najem objavljen

javni razpis, smo vgradili sodobnejše, okolju prijazne in ekonomsko učinkovitejšie sisteme etažnega ogrevanja.

Med manjšimi investicijami lahko omenim še videonadzor na podružnici OŠ Dolič, skupaj z javnim podjetjem Komunala Slovenj Gradec smo uredili parkirišče pred Zbirnim centrom v Dovžah, uredili smo obvestilno in drugo turistično signalizacijo ob glavni cesti ter dodatno opremili Center Kope.

Letošnje leto si bomo vsi skupaj zapomnili po marsičem lepem, ne morem pa mimo tega, da si bomo, žal, to leto zapomnili tudi po tem, da smo izgubili človeka, ki je bil izjemna osebnost – kot človek in kot župan. Z velikim žarom je snoval zahtevne delovne načrte. Ohranili bomo spomin nanj z veliko hvaležnostjo za vse, kar je bil, in za vse, kar je storil.

Želim vam, drage občanke in dragi občani, da bi toplina prazničnih dni ogrela vaša srca in domove, da bi bili zdravi in srečni ter da bi v novem letu uspeli doseči čim več zastavljenih ciljev. Iskrene čestitke tudi ob dnevu samostojnosti, ki ga praznujemo v teh dneh kot pomemben mejnik naše zgodovine, ko smo uspeli uresničiti hotenja po lastni državi.

Modrost, pogum in sočutje so vrline, ki plemenitijo ljudi. Modrost nam razblinja dvome, pogum nas vodi čez prepreke, sočutje pa je zavedanje, da je vse minljivo. Oplemenitimo življenje v letu 2016!

Vaš župan
Bojan Borovnik

NAROČNIK: Občina Mislinja, Šolska cesta 34, 2382 Mislinja

tel. št.: (02) 88 57 342, telefaks: (02) 88 57 340

davčna št.: 87944154

e-mail: obcina@mislinja.si

www.mislinja.si

Na podlagi 87. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 90/09 – odl. US, 62/10 – ZUPJS, 40/11 – ZUPJS-A, 56/11 – odl. US, 87/11, 40/12 – ZUJF), Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 14/04, 34/04, 62/06, 11/09, 81/11, 47/14), Občina Mislinja, Šolska cesta 34, objavlja

JAVNI RAZPIS ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ V NAJEM ZA OBDOBJE 2015–2016

1. PREDMET JAVNEGA RAZPISA

1.1. PREDMET RAZPISA

Predmet javnega razpisa je oddaja občinskih neprofitnih stanovanj v najem, ki bodo na razpolago v letih 2015–2016 in v prihodnjih letih do novega razpisa, ter neprofitnih stanovanj, ki jih bo Občina Mislinja dal na razpolago Stanovanjski sklad.

V času izvedbe tega razpisa bodo na razpolago 4 neprofitna stanovanja, od tega 1 neprofitno stanovanje na naslovu Šolska cesta 22, Mislinja, 1 neprofitno stanovanje na naslovu Gozdarska cesta 104, Mislinja, 1 neprofitno stanovanje na naslovu Gozdarska cesta 82, Mislinja in 1 neprofitno stanovanje na naslovu Šentlenart 30, Mislinja.

V kolikor pa se bodo izpraznila druga stanovanja, bodo le-ta dodeljena v najem upravičencem po tem razpisu.

1.2. NEPROFITNA NAJEMNINA

Način določanja višine najemnine je določen s 117. in 118. členom Stanovanjskega zakona in z Uredbo o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih ter merilih in postopku za uveljavljanje subvencioniranih najemnin (Uradni list RS, št. 131/03, 142/04, 99/08, 62/10, 40/11) oz. na podlagi predpisa, ki bo veljal v času oddaje stanovanja v najem.

Najemniki, ki izpolnjujejo pogoje, lahko uveljavljajo pravico do znižane neprofitne najemnine v skladu s citirano Uredbo oziroma predpisom, veljavnim v času najema stanovanja. Za enosobno stanovanje na naslovu Šentlenart 30, Mislinja, v velikosti 43,40 m², znaša mesečna najemnina 126,39 EUR. Najemodajalec ima pravico od najemnika vsakih pet let zahtevati, da predloži dokazila o izpolnjevanju pogojev za uporabo neprofitnega stanovanja. Če najemnik ni več upravičen do neprofitne najemnine, se z odločbo spremeni v tržno najemnino.

1.3. POVRŠINSKI NORMATIV

Pri dodelitvi neprofitnih stanovanj bodo upoštevani naslednji površinski normativi:

Število članov gospodinjstva	Površina stanovanja
1-člansko	od 20 m ² do 30 m ²
2-člansko	nad 30 m ² do 45 m ²
3-člansko	nad 45 m ² do 55 m ²
4-člansko	nad 55 m ² do 65 m ²
5-člansko	nad 65 m ² do 75 m ²
6-člansko	nad 75 m ² do 85 m ²

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se površine spodnjega in zgornjega razreda povečajo za 6 m².

2. RAZPISNI POGOJI

2.1. SPLOŠNI POGOJI

Splošni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati prosilci, da so upravičeni do dodelitve neprofitnega stanovanja, so:

- državljanstvo Republike Slovenije in državljanstvo članic Evropske unije; ob upoštevanju vzajemnosti (160. člen Stanovanjskega zakona),
- stalno prebivališče na območju občine Mislinja.

Upravičenci za pridobitev neprofitnega stanovanja v najem so tudi:

- žrtve nasilja v družini z začasnim bivanjem v materinskih domovih in zatočiščih – varnih hišah, zavetiščih, centrih za pomoč žrtvam kaznivih dejanj, ki lahko sodelujejo na razpisu za oddajo neprofitnih stanovanj, tudi če imajo začasno bivanje na območju občine Mislinja;
- invalidi, ki so trajno vezani na uporabo invalidskega vozička ali trajno pomoč druge osebe, ne glede na kraj stalnega prebivališča, če imajo v občini Mislinja večje možnosti za zaposlitev ali imajo zagotovljeno pomoč druge osebe in zdravstvene storitve;
- najemniki v stanovanjih, odvzetih po predpisih o podržavljenju – prejšnji imetniki stanovanjske pravice, če izpolnjujejo splošne

pogoje za upravičenost do dodelitve neprofitnega stanovanja po Pravilniku;

- osebe, ki so po izbrisu iz registra stalnega prebivalstva pridobile dovoljenje za stalno prebivanje po Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odl. US in 14/99 – odl. US), Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo), Zakonu o tujcih (Uradni list RS št. 50/11 in 57/11 – popr.), Zakonu o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS št. 76/10 – uradno prečiščeno besedilo) ali Zakonu o začasnem zatočišču (Uradni list RS, št. 20/97, 94/00 – odl. US, 67/02, 2/04 – ZPNNVSM in 65/05 – ZZZRO).

2.2. DOHODKOVNI KRITERIJ

Prosilci so upravičeni do dodelitve neprofitnega stanovanja:

- če mesečni dohodki prosilčevega gospodinjstva v letu 2014 ne presegajo v tabeli določenih % od povprečne neto plače v državi (neto plača v Republiki Sloveniji v letu 2014 je znašala 1.005,64 EUR).

Velikost gospodinjstva Dohodek ne sme presegati naslednjih % od povprečne neto plače v državi

1-člansko	200 %
2-člansko	250 %
3-člansko	315 %
4-člansko	370 %
5-člansko	425 %
6-člansko	470 %

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se gornja lestvica nadaljuje s prištevanjem po 25 odstotnih točk.

2.3. PREMOŽENJE PROSILCA

Vsi upravičenci za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem morajo poleg navedenih pogojev iz točke 2.1. izpolnjevati še naslednje splošne pogoje:

- da prosilec ali katera izmed oseb, ki skupaj uporabljajo stanovanje (v nadaljevanju: gospodinjstvo), ni najemnik neprofitnega stanovanja, oddanega za nedoločen čas in z neprofitno najemnino, ali lastnik ali solastnik drugega stanovanja ali stanovanjske stavbe, ki ne presega vrednosti 40 % primerne stanovanja;
- da prosilec ali kdo izmed članov gospodinjstva ni lastnik drugega premoženja, ki presega 40 % vrednosti primerne stanovanja.

Glede na število članov gospodinjstva vrednost drugega premoženja ne sme presegati naslednjih zneskov:

Število članov gospodinjstva Vrednost drugega premoženja, ki ne sme presegati 40 % vrednosti primerne stanovanja

1-člansko	10.099 EUR
2-člansko	15.149 EUR
3-člansko	18.515 EUR
4-člansko	21.882 EUR
5-člansko	25.248 EUR
6-člansko	28.614 EUR

Opomba: Kot osnova za določitev vrednosti primerne stanovanja se upošteva stanovanje, točkovano s 320 točkami, vrednost točke 2,63 EUR in površina stanovanja v povezavi s številom uporabnikov stanovanja.

- da je prosilec, ki ponovno prosi za dodelitev neprofitnega stanovanja v najem, poravnal vse obveznosti iz prejšnjega neprofitnega najemnega razmerja ter morebitne stroške sodnega postopka.

3. KRITERIJI IN MERILA ZA OCENJEVANJE STANOVANJSKIH IN SOCIALNIH RAZMER PROSILCEV

3.1. KRITERIJI IN MERILA

Stanovanjske in socialne razmere prosilca bodo ocenjene skladno s točkovnim vrednotenjem, določenim po Pravilniku o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem ter na podlagi točkovnega vrednotenja prednostnih kategorij upravičencev, ki so določene s tem razpisom.

3.2. TOČKOVANJE PREDNOSTNIH KATEGORIJ PROSILCEV

Prednostne kategorije prosilcev iz 6. člena Pravilnika se točkujejo z naslednjo višino točk:

Prednostne kategorije prosilcev	Število točk
Mladi in mlade družine	50
(starost družine do 35 let, starost prosilca do 30 let)	
Invalidi in družine z invalidnim članom	70
Prosilci z daljšo delovno dobo, ki so brez stanovanja ali podnajemniki (moški 13 let, ženske 12 let)	50

Prednostne kategorije prosilcev iz 4. člena Pravilnika se točkujejo z naslednjo višino točk:

Prednostne kategorije prosilcev	Število točk
Prosilec je bil najmanj enkrat (1 x) uvrščen na prednostno listo za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem v občini Mislinja.	50

Prosilci, ki uveljavljajo prednostne kategorije za invalidnost, morajo predložiti ustrezne dokumente oz. dokazila, in sicer:

- družina, ki živi z otrokom, ki ima zmerno, težjo ali težko duševno ali težko telesno motnjo, ugotovljeno po pristojni komisiji (prosilec mora predložiti izvid ali mnenje specialistične pediatrične službe);
- družina, katere prosilec ali odrasli družinski član je invalid (prosilec mora predložiti odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje oz. Zavoda za zaposlovanje);
- prosilci z daljšo delovno dobo, moški 13 let ali več, ženske 12 let ali več (prosilci morajo predložiti ustrezno dokazilo o delovni dobi);
- prosilci, ki so bili najmanj enkrat uvrščeni na prednostno listo za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem v občini Mislinja (prosilci izpolnijo priloženo izjavo).

3.3. PREDNOST V PRIMERU ENAKEGA ŠTEVILA TOČK

V primeru, da dva prosilca dosežeta enako število točk pri oceni stanovanjskih in socialnih razmer, ima prednost pri dodelitvi neprofitnega stanovanja prosilec, ki ima slabše stanovanjske razmere, večje število družinskih članov ter živi v slabših socialno-zdravstvenih razmerah.

4. PLAČILO LASTNE UDELEŽBE IN VPLAČILO VARŠČINE

Udeleženci tega razpisa niso zavezanci za plačilo lastne udeležbe in varščine.

Za vse upravičence se bo oblikovala ena prednostna lista in se bodo upoštevali površinski in dohodkovni normativi, ki veljajo za udeležence brez plačila lastne udeležbe in varščine.

5. PRIJAVA NA RAZPIS IN RAZPISNI POSTOPEK

Zainteresirani, ki se želijo prijaviti na razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, morajo oddati vlogo na posebnem obrazcu. Obrazec vloge lahko dvignejo v tajništvu Občine Mislinja v času uradnih ur občinske uprave, obrazec pa je na voljo tudi na spletnih straneh občine: www.mislinja.si.

Izpolnjene vloge skupaj z zahtevano dokumentacijo morajo prosilci poslati priporočeno po pošti ali oddati osebno do vključno 30. 12. 2015 na naslov: Občina Mislinja, Šolska cesta 34, Mislinja, s pripisom »Javni razpis – neprofitna stanovanja – ne odpiraj«. Prosilci, ki so že kandidirali na razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem in le-tega niso dobili, se ponovno prijavijo na razpis.

6. DOKUMENTACIJA, KI JO JE POTREBNO PRILOŽITI

Udeleženci razpisa za pridobitev neprofitnega stanovanja v najem morajo k prijavi na razpis priložiti naslednje listine:

1. izpolnjen obrazec vloge z vsemi podatki prosilca in podatki o njegovih družinskih članih in stanovanjskih razmerah (obrazec št. 1),
2. izjavo prosilca za pridobivanje in kopiranje osebnih podatkov in podatkov ožjih družinskih članov iz uradnih evidenc in zbirk osebnih podatkov, ki štejejo za davčno tajnost, ter drugih osebnih podatkov. V teh primerih morajo k vlogi priložiti pisne izjave, ki so priložene k razpisni dokumentaciji (obrazec št. 2),
3. dohodki in prejemki (v neto zneskih), ki so jih prosilec in drugi polnoletni člani gospodinjstva imeli v letu 2014 oz. potrdilo o neto prejemkih v letu 2015, če v preteklem koledarskem letu pred razpisom ni imel dohodkov iz delovnega razmerja (obrazec št. 3),
4. izjavo o neobdavčljivih dohodkih in prejemkih ter nazivih njihovih izplačevalcev (obrazec št. 4),
5. izjavo o premoženjskem stanju, skladno s 1. odstavkom 3. člena Pravilnika (da prosilec ali katera izmed oseb, ki skupaj z njim uporabljajo stanovanje, ni najemnik neprofitnega stanovanja, oddanega za nedoločen čas in z neprofitno najemnino, ali lastnik ali solastnik drugega stanovanja ali stanovanjske stavbe, ki ne presega vrednosti 40 % primerne stanovanja) (obrazec št. 5),
6. v primeru (so)lastništva stanovanja ali stanovanjske stavbe mora prosilec predložiti ustrezno dokumentacijo o lastništvu nepremičnine in vrednosti nepremičnine – cenitev, kupoprodajna pogodba,
7. izjavo o obstoju izvenzakonske skupnosti, v kolikor živi prosilec v izvenzakonski skupnosti (obrazec št. 6),
8. najemno oz. podnajemno pogodbo, če prosilec ne živi pri starših ali sorodnikih,
9. v kolikor je prosilec ali ožji družinski član vezan na invalidski voziček, je potrebno predložiti dokumentacijo o trajni vezanosti na uporabo invalidskega vozička ali o vezanosti na trajno pomoč druge osebe,
10. drugo z razpisom zahtevano dokumentacijo, s katero se izkazuje socialno-zdravstvene razmere in je navedena v razpisni dokumentaciji, v kolikor take socialno-zdravstvene razmere obstajajo (odločba o razvrstitvi otroka, mladostnika ali mlajše polnoletne osebe glede na zmerno, težjo ali težko telesno motnjo ali izvid in mnenje specialistične pediatrične službe, v primeru invalidnosti prosilca oz. ožjih družinskih članov pa mora prosilec predložiti odločbo o invalidnosti Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje oz. Zavoda za zaposlovanje),
11. izjavo o vseh plačanih obveznostih, v kolikor je prosilec že imel v najemu neprofitno stanovanje (obrazec št. 7),
12. potrdilo o delovni dobi prosilca in njegovih ožjih družinskih članov (v kolikor znaša delovna doba moškega 13 let ali več in ženske, če znaša delovna doba 12 let ali več),

13. izjavo o uvrstitvi na prednostno listo za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem v občini Mislinja izpolnijo tisti, ki so bili najmanj enkrat uvrščeni na prednostno listo (obrazec št. 8),
14. potrdilo Centra za socialno delo, če je ločeno življenje roditev in mladoletnih otrok zaradi neprimernih stanovanjskih razmer (rejništvo, oskrba v tuji družini, zavodu),
15. potrdilo Centra za socialno delo, če je roditelj samohranilec (sam preživlja otroka),
16. potrdilo zdravnika, če obstaja trajno obolenje otrok, prosilca ali ostalih družinskih članov, ki je pogojeno s slabimi stanovanjskimi razmerami,
17. potrdila o državljanstvu in potrdila o stalnem prebivališču in številu članov gospodinjstva, podatke o obdavčljivih in neobdavčljivih dohodkih ter prejemkih pa pridobi najemodajalec neprofitnih stanovanj neposredno od pristojnih državnih organov,
18. status brezposelne osebe dokazuje prosilec ali njegov družinski član s potrdilom Zavoda za zaposlovanje.

Potrdila, ki ne izkazujejo trajnega statusa, ne smejo biti starejša od 30 dni od objave razpisa.

K vlogi priložene listine se udeležencem razpisa ne vračajo.

7. RAZPISNI POSTOPEK

7.1. OBRAZCI

Prosilci, ki se želijo prijaviti na razpis za dodelitev stanovanj v najem, dvignejo obrazec vloge, s katerim se prijavijo na razpis, v tajništvu Občine Mislinja ali na spletni strani občine: www.mislinja.si.

Prosilci lahko dobijo dodatne informacije na Občini Mislinja, Šolska cesta 34, 2382 Mislinja, tel.: (02) 88 57 342, v času uradnih ur občinske uprave.

Če bo prosilec oddal nepopolno vlogo, bo pozvan, da vlogo v določenem roku dopolni z manjkajočimi podatki oz. listinami. Vloge, ki ne bodo dopolnjene v roku, in vloge, oddane po zaključku razpisnega roka, bodo s sklepom zavržene.

7.2. UVRSTITEV NA PREDNOSTNO LISTO

Komisija, ki jo imenuje župan, bo preverjala pravočasnost prispelih vlog in njihovo popolnost. Preučila bo utemeljenost vlog ter sedanje stanovanjske razmere prosilcev. Komisija si lahko stanovanjske razmere prosilcev tudi ogleda.

Po preučitvi in točkovanju vlog bodo udeleženci razpisa uvrščeni na prednostno listo, in sicer po številu zbranih točk. Seznam upravičencev, ki se bodo uvrstili na prednostno listo za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, bo javno objavljen na enak način kot razpis (na spletni strani občine in na oglasni deski), v roku 6 mesecev po zaključku razpisa.

Udeležencem razpisa bodo vročene odločbe o uvrstitvi na prednostno listo.

Za vse, kar ni posebej določeno s tem razpisom, se uporablja Pravilnik o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem.

Številka: 352-7/2015

Datum: 30. 11. 2015

Občina Mislinja

Dobitniki priznanj na področju športa v občini Mislinja

V dneh veselega decembra se v naši občini spomnimo tudi na športnike. Pravilnik o priznanjih na področju športa v občini Mislinja z objavljenim javnim razpisom ponuja društvom priložnost, da predlagajo športnike, ki so v minulih obdobjih dosegali sijajne rezultate, za dobitnike visokih občinskih priznanj. Letos je na naslov Občine Mislinja prispelo 5 kuvert predlagateljev. Prispele predloge je obravnavala Komisija za podelitev priznanj na področju športa. Svečana podelitev je potekala v petek, 18. 12.

Priznanje športnica leta 2015 **Nina Kotnik**

Mlada mislinjska odbojkarica Nina Kotnik se je igranja odbojke pričela učiti že pri 6 letih. Seveda je na začetku nastopala za mlajše selekcije. Dobre rezultate je dosegala kot članica ŽOK Mislinja v kategorijah mini in male odbojke ter v kategoriji starejših deklic. Njene igralske kvalite-

te pa so opazili tudi reprezentančni trenerji in jo povabili v kadetsko odbojgarsko reprezentanco. V l. 2015 se je z reprezentanco Slovenije udeležila kvalifikacij za uvrstitev na evropsko prvenstvo. Slovenija je zasedla 2. mesto in s tem uvrstitev na zaključni turnir najboljših 12 reprezentanc Evrope. Prvenstvo je potekalo v Bolgariji, Nina pa je s svojo igro pripomogla k dobri uvrstitvi slovenskih odbojkaric. Do konca leta se je Nina udeležila še številnih drugih tekmovanj s kadetsko reprezentanco, nazadnje tekmovanja ekip iz Evrope in Amerike, kjer so dekleta osvojila 1. mesto na turnirju. Nina Kotnik je bila izbrana za najboljšo napadalko.

Predlagatelj: ŽOK Mislinja

Priznanje športnik leta 2015 **Sašo Štalekar**

Sašo Štalekar je svojo športno pot začel z igranjem rokometa v Slovenj Gradcu. Ekipa, za katero je igral, je svoje treninge okronala z odličnimi rezultati. Pozneje se je Sašo moral odločiti za novo športno igro in kot odbojkar dosegal uspeh za uspehom.

Da ni samo visok, ampak izjemno talentiran, so opazili tudi trenerji drugih ekip. Seveda je bila logična posledica tega vpoklic v državno mladinsko reprezentanco. V l. 2015 je Sašo nastopil na kvalifikacijah za nastop na svetovnem prvenstvu, kar je ekipi mladincev po zmagi nad Turčijo, Rusijo in Nemčijo tudi uspelo. Na zaključnem turnirju SP je naša mladinska reprezentanca, v kateri je sodeloval, osvojila odlično 7. mesto, kar je tudi največji dosežek v mladinski konkurenci v njeni zgodovini.

Predlagatelj: OK Mislinja

Priznanje športnica leta do starosti 15 let **Špela Rutnik**

Med odlične strelske rezultate Špele Rutnik sodi osvojitve 1. mesta med posameznicami v pionirski ligi. Tudi osvojitve 2. mesta med posameznicami na regijskem prvenstvu je odličen dosežek. Vrhunec njenih dosedanjih uspehov pa predstavlja uvrstitev na državnem prvenstvu

na Rogli, kjer je z osebnim rekordom končno dosegla svoje sanje in se zapisala v zgodovino strelstva kot državna prvakinja v kategoriji pionirke za l. 2015.

Predlagatelj: Strelsko društvo Dolič

Priznanje športna ekipa leta 2015 **Ekipa kadetov OK Mislinja**

Igralci v postavi: Luka Plevnik, Lovro Miklašič, Andraž Kavnik, Lovro Vovk, Lovro Jakopec, Tilen Skobir, Tilen Pečnik, Matevž Pušnik, Bor Lichteneger in Bine Oder so se že v preteklih letih uvrščali na visoka mesta na tekmovanjih državnega prvenstva v odbojki. V sezoni 2010/2011 so osvojili naslov podprvaka Slovenije v kategoriji male odbojke, 1. mesto na tekmovanju ŠKL in 1. mesto na svetovnih igrah mladih v Celovcu. V l. 2014 se je kadetska ekipa OK Mislinja uvrstila na finalni turnir in zasedla 4. mesto, isto mesto pa je ekipa dosegla tudi v l. 2015. V ekipi so 3 fantje, ki igrajo za kadetsko reprezentanco Slovenije. To so Matevž Pušnik, Mark Vetrih in Bine Oder.

Predlagatelj: OK Mislinja

Listina priznanje Občine Mislinja **Alen Šoštar**

Prejme jo Alen Šoštar za dosežene uspehe v plavanju v različnih plavalnih tehnikah. Nastopa v kategoriji juniorjev na evropskem prvenstvu. Na državnem prvenstvu je osvojil 1. mesto na 100 m kravl, 100 m hrbtno in 50 m delfin. Na državnem šolskem tekmovanju za invalide v Velenju si je priplaval 2. mesto na 50 m prosto in 200 m prosto. Plavanje trenira že 7. leto.

Predlagatelj: Športno-rekreativno društvo Dolič

Priznanje za tekmovalne uspehe v športu **Ekipa kadetov Strelskega društva Dolič**

Ekipo sestavljajo 3 člani: Blaž Senič s Paškega Kozjaka, Aljaž Zajamšek iz Mislinje in Blaž Verboten iz Šmartinskih Cirkovcev. Osvojili so 1. mesto ekipno na regijskem prvenstvu, poleg tega so dodali

posamezno še 1., 3. in 8. mesto. 6. mesto ekipno so dosegli v ligaškem tekmovanju najboljših kadetskih ekip Slovenije, vse skupaj pa so kronali z odličnim 3. mestom ekipno na državnem prvenstvu na Rogli.

Predlagatelj: SD Dolič

Priznanje za tekmovalne uspehe v športu **Ekipa mladincev Strelskega društva Dolič**

Člani ekipe so: Aljaž Senič s Paškega Kozjaka, Mitja Matavž iz Gornjega Doliča in Anže Kanovnik iz Mislinje. Mladi strelci so osvojili 1. mesto na regijskem prvenstvu med mladinci. V 1. državni mladinski ligi so za malenkost zgrešili 3. mesto. Vsekakor pa se fantje znajo zbrati v pravem trenutku in tako so tudi na državnem prvenstvu osvojili 3. mesto ekipno.

Predlagatelj: SD Dolič

Priznanje za trenersko delo **Martina Pečnik**

Za Martino Pečnik je dolga uspešna kariera v igranju odbojke. Začela jo je kot članica pionirske ekipe OK Mislinja. Kot ena izmed nadarjenih mladih igralk se je že l. 1984 s svojo ekipo uspela povzpeti do naslova republiških prvakinj. To pa je dekleta pripeljalo na takratno državno jugoslovansko prvenstvo za pionirke. Mlade igralko so zasedle skoraj neponovljivo 2. mesto v Jugoslaviji. Svojo športno pot je Martina uspešno

nadaljevala v domačem, preizkusila pa se je še v drugih klubih. Po zaključku kariere aktivne igralka je svoje delo nadaljevala kot pomočnica trenerja za mlajše kategorije odbojkarjev in odbojkaric v Mislinji in veliko prispevala k razvoju in kasnejši uveljavitvi otrok in mladine. Ti so tudi po njeni zaslugi dosegali vidne rezultate.

Predlagatelj: ŽOK Mislinja

Jubilejno zlato priznanje **Mirko Tovšak**

Prejme ga Mirko Tovšak za več kot 30-letno delo v PD Mislinja in prispevek pri razvoju planinstva v občini Mislinja. Bil je 1. predsednik PD Mislinja, ki je bilo ustanovljeno l. 1982. Pod njegovim vodstvom se je iz leta v leto povečevalo število članov društva. Začeli so organizira-

ti številne pohode doma in v tujini. Znotraj društva so posamezni najbolj vneti člani pridobili licence planinskih vodnikov. Društvo je skrbelo tudi za obnovo in označitev planinskih poti. Bil je pobudnik tradicionalnih pohodov v naši občini in gonilna sila večine društvenih aktivnosti. Društvo je vodil med l. 1982 in 1986 ter 1996 in 2015, ko je postal predsednik meddruštvenega odbora planinskih društev Koroške.

Predlagatelj: PD Mislinja

Silvestrovanje

**Skupaj bomo silvestrovali v četrtek,
31. 12. 2015, od 21. ure dalje
v veliki dvorani v PC Lopan v Mislinji.**

**Za gostinsko ponudbo bo poskrbel
Bar Kocka iz Mislinje,
za veselo razpoloženje pa
ansambel Valovi.**

Vstop prost!

naša občina

SPV aktiven tudi v jesenskih mesecih

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Mislinja že nekaj let pripravlja prireditev ob svetovnem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč v sodelovanju z Zavodom za varno pot iz Ljubljane. Na predvečer tega dne smo se zbrali ob glavni cesti v Šentlenartu, kjer so nam spregovorili predsednik SPV Milan Hliš, župan občine Mislinja Bojan

Borovnik, komandir PP Slovenj Gradec Igor Knez, občinski gasilski poveljnik Zdravko Sešel, zdravnik Leonarda Pirmanšek in župnik Tine Tajnik. Vsak od

govornikov je s svojega vidika predstavil nekaj misli ter lastnih izkušenj, vsem pa je bilo skupno, da moramo sami bolj paziti, da do nesreče in njenih posledic sploh ne pride. Naše defenzivno in predvsem preventivno obnašanje lahko v veliki meri pripomore k manjšemu številu novih sveč ob cesti.

Svet je ob tej priložnosti prisotnim in mimoidočim delil odseva telesa v okviru preventivne akcije

Osvetlmo si pot, ki poteka pod okriljem Javne agencije za varnost v prometu RS. Predvsem v jesenskih in zimskih mesecih lahko svetlejša oblačila in uporaba odsevni teles znatno pripomorejo k naši vidljivosti. Ne zanašajmo se, da nas bo voznik že opazil, ampak sami naredimo nekaj za to. Ko se nas bodo spominjali na prej omejeni prireditvi, bo prepozno.

Jože Tasič

pokukajmo v sosednjo občino

Občina Zreče

Zreče so mesto v SV Sloveniji pod obronki Pohorja v Dravinjski dolini. Kot enotno naselje so se razvile v zadnjih dvajsetih letih iz vasi Zgornje in Spodnje Zreče ter Dobrave, ko so l. 1987 postale tudi mesto. V mestu Zreče je sedež občine Zreče, ki obsega 6 krajevni skupnosti: Zreče, Stranice, Gorenje, Skomarje, Resnik in Dobrovlje. Površina občine meri 67 km², po zadnjem popisu pa v občini živi 6.505 prebivalcev. Sedež Občine je na naslovu Cesta na Roglo 13 b. Župan občine je mag. Boris Podvršnik (3. mandat).

Na kaj ste v vaši občini najbolj ponosni?

Zagotovo na zelo razvito gospodarstvo in turizem (Rogla, Zreče). V naši občini imamo 3 velika podjetja, in sicer: Unior d. d., Swatycomet in GKN Driveline Slovenija. V vseh teh podjetjih

služi svoj kruh večina občanov. Podjetje Unior d. d., Program Turizem ima pod svojim okriljem tudi Roglo, Terme Zreče in Krvavec. Ne smemo pa pozabiti še na male ponudnike, kot so oba zasebna hotela, gostišča, turistične in izletniške kmetije in

apartmaji. Veseli smo, da podjetja poslujejo z dobički, investirajo v proizvodnjo in razvoj ter na novo zaposlujejo. Za Občino Zreče je zanimiv podatek, da imamo kot ena izmed 16 delovno intenzivnih občin tudi bistveno več delovnih mest kot aktivnega prebivalstva.

Skomarska hiša

Rogla

Smo tudi na 4. mestu med občinami savinjske regije, kar zadeva povprečne plače v Sloveniji. To pomeni, da bi lahko relativno hitro dosegli državno povprečje. Vse to kaže, da smo na pravi poti.

Kaj bi si moral ogledati vsak obiskovalec vaše občine?

Imamo 6 muzejskih zbirk, ki so zelo zanimive. V Zrečah si lahko ogledate muzejsko zbirko Ozkotirne železniške proge Zreče–Slovenske Konjice–Poljčane, v Dobrovljah imamo kovačijo Šrekl - Zajc. Na Stranica in Skomarju pa si lahko pogledate Skomarsko hišo in Vodovnikovo zbirko ter 300 let staro Ošlakovo kovačijo. Imamo pa tudi 11 cerkva in nekaj ostankov gradov.

Katera je najbolj znana prireditel v vaši občini?

Teh je dejansko več. Na leto imamo preko 200 dogodkov in prireditev. Veliko je tradicionalnih prireditev. V zadnjem času bi lahko izpostavili Ropotanje v starih Zrečah, ki traja kar 3 dni. Zelo odmevna je prireditev Lepa nedelja na Skomarju, Jakobovi dnevi na Resniku, Furmanski dnevi na

Zreče

Stranica in Praznik Pohorskega lonca in zadnja leta tudi Košnja na stari način, pri kateri odlično sodelujemo tudi z vašim TD Mislinja.

Kaj ponazarja grb vaše občine?

Grb občine Zreče ima obliko ščita z zeleno obrobo. V sredini je v zlatem/rumenem grbovem polju upodobljeno zeleno srce z dvema zlatima/rumenima valovnicama v spodnjem delu. Zeleno srce ponazarja zeleno Pohorje, valovnici ponazarjata termalno vodo, zlatorumena barva pa ponazarja dobro razvito gospodarstvo. Tudi

zastava je zlatorumene barve z grbom srca.

Najbolj zanimiv in malo komu znan podatek o vaši občini?

Že 10 let smo pobrateni z angleškim mestom Sedbergh. Pred kratkim smo dobili tudi svojo himno »Le na nuoge, zrajški šmirarji«. Ker smo kovaško mesto, imamo seveda tudi kovaško pivo, ki ga varijo v podjetju Težak. Imamo tudi svoj občinski časopis Pohorsko srce, ki ga izdajamo dvakrat letno.

Pripravila: Urška Firer

mislinjske zgodbe

Pomniki poslovne razgibanosti **Mislinje**

Živimo v času in okolju, ki ga sprejemamo po naših danostih sprejemanja, je pa oddaljeno od našega vedenja. Ta ugotovitev je dostikrat prisotna ob razgovorih, ki preidejo v čas naših prednikov. Spomin običajno zaživi ob omembi dogodkov okoli l. 1990. Zgradbe, ki so prvotno zasnovane

kot so: kovačnica, bolnišnica, plavž in pomožni objekti, ohranile še po 1. sv. vojni. Zgradbe plavža ter upravno in stanovanjsko poslopje so bile med 2. sv. vojno zelo uničene zaradi požara. Z obnovo po 2. sv. vojni so bile delavnice (mehanična, električna, pomožna elektrarna) v

časovnih presledkih preurejene v stanovanja.

Omenjene stavbe s svojo zgodovino segajo v 18. st., v obdobje »Mislinjskih železarn«. Zgodovini železarstva je odmerjenega mnogo raziskovanja in ugotovitev, tudi na osnovi arhivov Zoisove in Bonazzove železarne. Naše

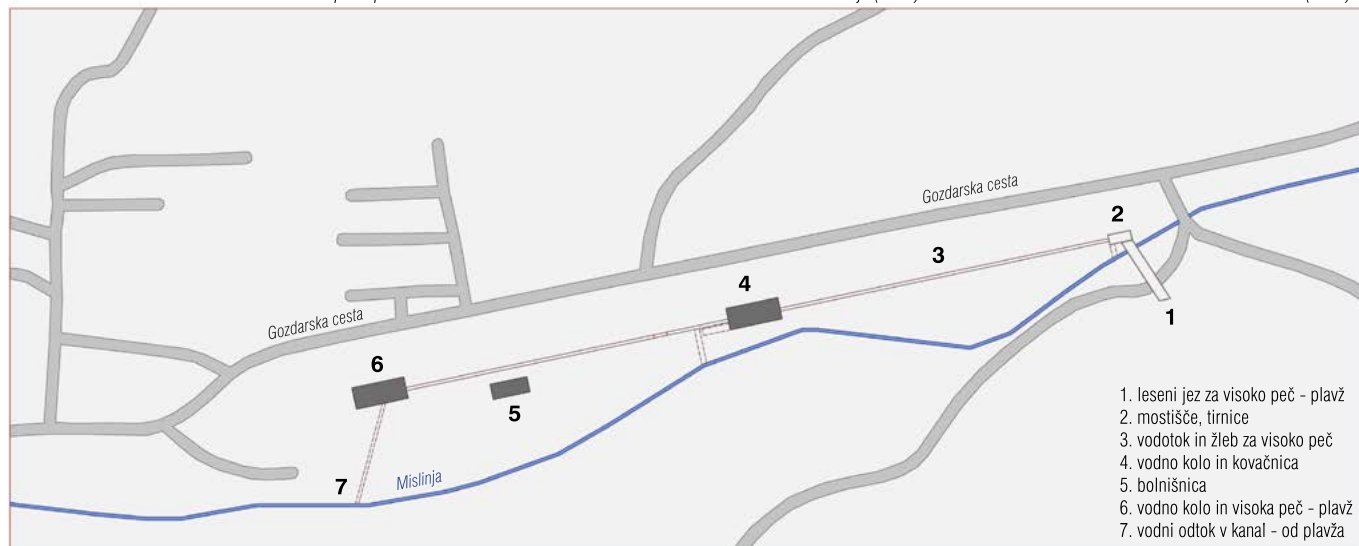
visoka peč - plavž

kovačija (1998)

bolnišnica (1998)

Slikovno gradivo povzeto iz Občina Mislinja, zbornik (2010) in Slovenj Gradec in Mislinjska dolina II (1999).

zanimanje nam dopolnijo pri-spevki zgodovinarjev, kot sta: Jože Potočnik v zborniku Občine Mislinja (str. 120) in Jože Potočnik ter Alojz Krivograd v Slovenj Gradec in Mislinjska dolina II (str. 443–500).

Zgradbe so bile zasnovane za obratovanje, ki je potrebovalo energijo. Vodna energija je tekla mimo obratov, usmerili so ji pot in način preusmerjanja iz vodne v mehansko energijo. Za kovačnico, plavž in pozneje pomožno elektrarno so danes poti časovno zbrisane, prerasle s travo ali zaradi

neznanja prezrte. Preusmeritev vodnega toka za pogon navedenega obratovanja se je začela z lesenim jezo, mostiščem z grabljami za preprečevanje nanosa v jašek, vodenjem toka v »turnice« – (vratni jašek) za uravnavanje višine toka in možnost pretoka nazaj v reko Mislinja. Do kovačnice (danes Gozdarska cesta 16) je bila voda napeljana po lesenih »račah« – (raka) na vodno kolo za pogon »hamra« (kladva) v kovačnici. Odtok vode je potekal po oboku pod prizidkom stavbe v jarek in »turnice« za možnost

preusmerjanja toka nazaj v reko Mislinja. Vodni tok, namenjen za pogon v plavžu, je tekel po jarku na vodno kolo ob »plavžu« na turbino in spreminjanju vodne energije v mehansko. Nato je bila voda speljana po vodnem kanalu nazaj v reko Mislinja do svoje nove poti na žage (sodarno in žago – »Marijino in Amalijino žago«).

Prispevek o vodnih poteh za koriščenje vodne energije naj nam bo v spomin in tudi snov za razmišljanje o življenjskih sposobnostih nas in naših prednikov.

Leopoldina Bezljaj

Praznični božični napitek

- 1 zrela banana
- 1/2 skodelice mandljev (lahko tudi orehov, indijskih oreščkov)
- 4–5 datljev (prej namočenih v vodi)
- 2 žlici sezamovih semen
- 1–1,5 skodelice vode
- 1/2 žličke cimeta
- 1/3 žličke muškata oreščka
- 1/4 žličke mletih klinčkov
- 1/4 žličke pimenta

Priprava za ta odlični napitek je nadvse preprosta. Vse sestavine samo zmešamo v mešalniku, dokler napitek ne postane kremast. Kot okras lahko po vrhu posujemo ščepec cimeta.

Nekaj utrinkov na čas 1. sv. vojne

Sedanje območje MO Slovenj Gradec in občine Mislinja se skoraj ujema z nekdanjim srednjeveškim gospodstvom Slovenj Gradec. Slovenjgraško je bila posebna upravna enota (provinca) med Koroško in Štajersko, ki so jo Habsburžani podeljevali različnim štajerskim fevdalcem, in to območje je l. 1407 postalo del Štajerske (Jože Koropec: *Srednjeveško gospodstvo Slovenj Gradec*, ČZN, št. 1, 1976).

Ko se je poleti 1914 1. sv. vojna začela, so napovedovali, da je bo do božiča istega leta konec. Toda trajala je 4 leta. Vojna je terjala 20 milijonov žrtev, prinesla hudo pomanjkanje in lakoto, socialne nemire in revolucijo v Rusiji (1917). Razvoj znanosti in tehnike so k tej moriji veliko pripomogli: letalo ni bilo več samo leteči stroj, marveč stroj za ubijanje, strupen plin je moril vsepovsod, tudi tam, kamor krogle niso mogle. Vojna se je začela z bliščem in hrupnimi koračnicami, končala pa v blatu kilometrov strelskih jarkov, ki so prehajali iz rok v roke. In vsakokrat za srhljivo ceno plačano v krvi.

Spomladi 1915 je antanta (sporazum, zveza držav med Francijo, Anglijo in Rusijo) pridobila na svojo stran Italijo z obljubo, da bo za svoj pristop in udeležbo v vojni dobila južno Tirolsko, slovensko Primorsko, Istro in Dalmacijo. Tako je italijanska vojska maja 1915 na Soči napadla avstrijsko vojsko in v Evropi se je odprlo še 4. bojišče.

Do razpada Avstro-Ogrske je bil Slovenj Gradec sedež Okrajnega glavarstva in sodnega

okraja – območje Mislinjske doline, ki je imela takrat 16 občin. Kot drugod so bili možje in fantje vpoklicani k vojakom, ki so se ponovno – kot že tolikokrat poprej – borili za svojega cesarja in habsburško monarhijo.

L. 2010 smo izdali zbornik Občine Mislinja. Domačinka Leopoldina Bezljaj, poznavalka gospodarske in kulturne zgodovine v zgornji Mislinjski dolini, je v zborniku poleg razprav objavila tudi zgodovino mislinjskih župnij Šentilj pod Turjakom, Sv. Vid nad Valdekom (Završe) in Sv. Florjan v Doliču. Raziskovalka Bezljajeva je tudi za obdobje 1. sv. vojne, uporabila kronike imenovanih župnij.

Od l. 1915 dalje je šentiljsko župnijsko kroniko pisal župnik Martin (Davorin) Roškar (1866–1943, pokopan na mislinjskem pokopališču).

Mnogo preveč mož in fantov je padlo na krvavi soški fronti in

vzhodni, v Galiciji (danes južna Poljska). Iz te šentiljske fare nava-jamo padle in pogrešane.

Kraj	Padli	Pogrešani
Razborca	13	4
Velika Mislinja	18	16
Mala Mislinja	24	2
Šentilj in Straže	7	/
Dovže	8	/
Tolsti Vrh	5	6
Skupaj	75	28

Poimenski seznam padlih in pogrešanih je naveden v šentiljski župnijski kroniki (*Občina Mislinja: Zbornik*, 2010).

Žrtve vojne morije pa niso bili le naši fantje in možje, temveč tudi cerkveni zvonovi. Župnik Martin Roškar je zapisal: »12. januarja 1917, ob 4. uri popoldne je šentiljski najtežji zvon padel iz temnih lin na tla, da se poda na vojsko. Dan poprej si je po večni luči eno uro pel svojo smrtno pesem in se poslavljaj od svojih faranov. Pri vsaki

Šentilj pod Turjakom po 1. sv. vojni. Spredaj: p. c. sv. Ahaca, zgoraj: farna cerkev sv. Ilje, pokopališče in ljudska šola, zgrajena 1888, požgana l. 1943.

Na šentiljskem pokopališču je na spomeniku naveden Maks Krenker, ki je »padel na bojnem polju v Italiji«. Družina je dala na spomenik vklesati: »Rodbino tu domača zemlja krije, a Maks na bojnem polju smrtno spi. A kadar nam vstajenja dan zasije, tolažbo sveta vera nam deli. Da božja roka zopet bo združila, kar zdaj usoda bridka je ločila.«

hiši so bili ljudje med zvonjenjem na cesti, poslušali in se jokali. Pa še to ni bilo vse, prišli so še po drugega in pustili so nam edinca – najmlajšega. Zgubili smo 8 zvonov, pri farni cerkvi 2 in pri vsaki podružnici po 2. Pa še to ni bilo dovolj: vojaška oblast se je zagledala v cerkvene orgle in iz njih pobrala cinasta piščala.

In kdaj so sv. Ilj in šentiljski farani pozdravili nove zvonove? Župnik Martin Roškar je l. 1922 v župnijsko kroniko zapisal: »To leto sem obhodil v spremstvu župana Franca Planinšec in Jakoba Jaš vso župnijo. Iskali smo denar za nove

zvonove. A za denar je ljudem hodila že trda. Vsled tega se nam ni posrečilo nabrati tolike vsote, da bi nabavili bronaste zvonove – ampak smo se bili prisiljeni zadovoljiti z jeklenimi, katere smo naročili na Jesenicah.

22. oktobra 1922 je bil v Šentilju velik praznik. Z Jesenic so z vlakom na železniško postajo Mislinja pripotovali trije jekleni zvonovi. Bila je nedelja, zbrala se je velika množica faranov, vsi praznično oblečeni. Od kolodvoza do Šentilja, koder so peljali nove zvonove, so jih pričakali okrašeni mlaji in napis: »Pozdravljeni v gospodu, apostoli jekleni.« Tudi pred farno cerkvijo so fantje postavili dva velika mlaja. Zvonove so navdušeno pozdravili pri cerkvi sv. Ahaca in pri Rozmanovi kape-li. Na treh straneh na Foltanovem, pri Ahacu in na Martinovem hribčku so pokali možnarji. V sprevo-du pa so hodila tudi belo oblečena dekleta in igrala je domača godba. Slavnost je bila izredno lepa, ljudstva ogromno od blizu in daleč. Dasi je bila že pozna jesen, so domača dekleta poskrbela, da je bilo vse v vencih in polno cvetja.

V času 1. sv. vojne so bile običajne kmečke družine precej številčne. Ni bil redek primer, ko je družina na vojno sočasno poslala večje število svojih sinov. Kot primer navajamo družino Krenker, ki je gospodarila na kmetiji Krenker v Mali Mislinji. Po ustnem izročilu so bili v vojsko hkrati vpoklicani 4 bratje, vrnil pa so se le 3.

Krenkerjeva kapela, postavljena v spomin na padlega sina Maksa Krenkerja in njegove 3 brate, ki so morijo 1. sv. vojne preživeli.

Padli brat je naveden na družinskem spomeniku na šentiljskem pokopališču.

Ker so možje in fantje umirali na bojiščih, v strelskih jarkih, daleč od svojih domov, so jih na nekaterih kmetijah nadomeščali tudi vojni ujetniki. Iz župnijske kronike izvemo, da je bilo še največ Rusov, »ki niso bili napačni ljudje. Pridno so rabotali (delali), kléti nisi slišal nikoli nobenega, le hleba si jim moral dati dovolj. Sprva so skupno prenočevali v »taboriščih«, ki so bila v Št. Lenartu, pri Rozmanu, v Dovžah pri Krofu in v Št. Vidu. Pozneje so smeli ostati čez noč vsak pri svojem kmetu. Da je tu in tam kak »mladi« Rus za spomin pri nas ostal – no, se skoraj razume.«

(Se nadaljuje v naslednji številki.)

**Jože Potočnik, prof.
dr. Bojan Čas**

Uredništvo Naše občine vabi bralce, naj kakršnokoli gradivo o tej temi pošljejo na naš naslov.

Viri:

- Župnijska kronika Šentilj pod Turjakom.
- Leopoldina Bezljaj: Zgodovina župnij Šentilj pod Turjakom, Sv. Vid nad Valdekom in Sv. Florjan v Doliču, Občina Mislinja: Zbornik, 2010.
- Potočnikova domoznanska zbirka.
- Dr. Bojan Čas: osebna zbirka.

mislinjske zgodbe

Moja najljubša igrača

Se še spomnite svoje prve igrače? Ali pa svoje najljubše? Kako pomembne so igrače za otrokov razvoj, se mogoče niti ne zavedamo. Vemo, da so jih pred desetletji imeli otroci zelo malo in da jih ima danes marsikateri otrok preveč. Da so nekatere igrače zelo dobre in druge manj. Nekatere občanke in občane smo prosili, da delijo svoje spomine na svojo najljubšo igračo z nami.

»Moja najljubša igrača iz otroštva je bil žametni medved. Podedovala sem ga od starejšega brata. S čim je bil polnjen, smo ugotovili šele, ko je bil zaradi umazanosti potreben pranja. Izkazalo se je, da je bil napolnjen z žagovino, ker se je ob pranju tako napil, da ga nismo mogli več posušiti in je razpadel. Še danes ga vidim s tistimi rjavimi gumbi namesto oči. Že bratu je bil zelo ljuba igrača in tudi z mano je hodil vsak večer spat. Poleg medveda sem imela še »miškoši« – navaden koš v majhni izvedbi, ki mi je bil v pomoč pri igranju z medvedkom.«

Marjeta, 55 let

»Ko sem bil otrok, nismo imeli igrač, ker je bil način življenja drugačen kot danes. Spomnim se, da smo imeli lesene vrtavke, ki smo jih s pomočjo niti zavrteli. Nikoli pa ne bom pozabil svoje lesene peresnice, ki mi jo je prinesel Miklavž. Ta je bila nekaj posebnega, pomenila mi je veliko, v mojem razredu so jo vsi občudovali. Imela je izvlečni predalček, na dnu le-tega je bila napisana tudi pošteevanka do deset. Imel sem jo samo jaz, bila je res nekaj posebnega.«

Slavko, 88 let

»Igrač skoraj nismo imeli. Svoje najljubše pa se dobro spomnim.

Imela sem nekaj let in šli smo obiskat bolnega očeta v celjsko bolnico. V mestu mi je mama kupila majhno žogico. Še zdaj vem, da je bila zelo pisana z metuljčki in da sem se z njo veliko igrala. Ure in ure sem jo kotalila po kuhinji. Pozneje sem si sama sešila punčko in škatla od proje je bila njena posteljica. Tako smo se igrali v tistih časih.«

Marija, 81 let

»Nismo imeli igrač. Igrali smo se samo kolektivno. Časa za igro ni bilo veliko. Tudi otroci smo morali veliko delati. Igrali smo se

lahko le ob nedeljah. Naredili smo si žogo iz cunj. Enkrat smo za Miklavža dobili punčko, ki je bila od vseh nas otrok. Pozimi smo se sankali po globači od Višnarja do Kokola; iskrilo se je od sani, tako hitro je šlo. Električni tok smo dobili šele l. 1953; spomnim se, kako smo prižgali luči. Prej smo si ob večerih svetili s trskami.«

Fanika, 67 let

»Igrali smo se kar z uporabnimi predmeti. Od mame smo iz kuhinje dobili kake skodelice. Poleti so nam prišle prav v peskovniku, pozimi pa smo vanje natlačili sneg in smo delali npr. potičke ali »krape« tako kot mama v kuhinji. Komaj se je spomladi stalil sneg, že smo pod hišo gradili hiške iz šibja in jih pokrivali s suho travo.«

Ana, 58 let

»Ko sem obiskovala nižje razrede osnovne šole, sem 28. decembra, ko praznujejo nedolžni otroci, »otepala« po okoliških hišah. Od doma sem se odpravila precej časa pred poukom še po temi, da bi obiskala čim več sosedov in

Ali ste vedeli?

V Koroškem pokrajinskem muzeju, Muzeju Radlje ob Dravi, je na ogled stalna razstava »Gremo rinkico talat«, otroški svet iger in igrač, kjer je predstavljena zbirka igrač Majde Marije Sušek.

znancev. Dobila sem nekaj malega denarja, pri eni hiši okoli 20 do 50 par takratnega jugoslovanskega denarja. Seveda sem dobro vedela, kje bom dobila več, in tistih hiš nikoli nisem izpustila, čeprav sem se bala psov, pogosto me je oviral tudi globok sneg ali hud mraz. Še pred začetkom pouka sem preštela izkupiček in si na poti domov kupila kaj lepega. Od vseh teh »šibšab-ov«, kot smo ta praznik takrat imenovali, mi je še do danes ostal v spominu dan, ko sem kar precej zaslužila in sem si v mislinjski trafiki kupila plastično punčko. Še sedaj jo imam pred očmi; imela je rdečo oblekico, rjave lase, rdečo čepico in bele čevljičke. Bila je zapakirana v kartonski škatli, skozi polivinilasto okno pa se je videvala prav cela. Do doma sem jo nesla v rokah kot svetinjo. Nisem gledala, kod sem hodila, oči sem imela samo za svojo punčko. Imenovala sem jo Zofka po eni starejši učenki iz naše šole, ki se mi je zdela najlepša na šoli. Še danes imam v spominu vonj po gumi in plastiki, ki se je te punčke kar dolgo držal, saj sem zelo pazila nanjo. Kasneje sem ji pletla in šivala oblekice, tudi mama ji je skvačkala

klobuček. To so bili čarobni časi, ki pa jih naši otroci ob vseh tehnoloških čudežih žal nikoli ne bodo izkusili.«

Jelka, 42 let

»Naj igrača moje mladosti je punčka Maša, s katero sva povezani že več kot 30 let. Nekaj let sem te modele deklic z modrimi očmi in čisto pravimi oblekicami občudovala v trgovinah. Bile so zelo drage in po mnenju odraslih sem bila že prestara za igrače. Ker pa me želja kar ni minila in je bila to že kar obsedenost, mi jo je skoraj pri 10 letih prinesla botra za pisanko. Od takrat sva nerazdružljivi – z mano je bila v dijaškem domu v Mariboru, z mano je preživela študijska leta v Ljubljani in se tudi z mano selila v novo hišo. Ostale igrače so našle nove otroške lastnike, moja Maša pa je našla mlajšo prijateljico – mojo hčerko, ki jo nekajkrat na leto preobleče in uredi, da bo še za prihodnjo generacijo naj igrača.«

Mira, 40 let

»Z bratom nisva imela veliko igrač, mnogo časa sva se igrala zunaj, kaj izdelovala. A vendar

... Nekega dne sem dobila porcelanasto punčko, tako veeliiko-oo, bila je lepo oblečena in z njo sem preživela veliko ur: postala je učenka, ko sem se igrala šolo, bila je pacientka, jaz pa zdravnica, bila je moja prijateljica, zaupnica ... Potem pa sem se počasi poslovila od te pupe z velikimi zelenimi očmi.«

Alenka, 50 let

»Odraščala sem z dvema sestrama in bratom na kmetiji. V času otroštva smo imeli malo igrač. Otroci smo preživeli največ časa ob družabnih igrah in igranju raznih vlog in z izdelovanjem izdelkov iz raznih naravnih materialov. »Čisto moja« je bila plastična Rdeča kapica, ki je ob meni preživela celo otroštvo, nato mala punčka, ki je po navitju s posebnim ključkom kobacala. Ta je imela poseben čar, saj mi jo je prinesel oče s poti po tujini. Največ moje pozornosti pa je bila deležna majhna punčka z zlatimi lasmi, ki sem ji ročno šivala obleke in jo oblačila, urejala ... Žal nimam nobene več, da bi jih ohranila za spomin.«

Ida, 49 let

kult-ura

Kultura v medijih

Da ne bo dvoma: v Sloveniji se vsak dan odvijajo kulturni dogodki, in to ne samo v glavnem mestu. Veliki in nekoliko manj veliki, pomembni in nekoliko manj pomembni. Gledališke predstave, koncerti, razstave, opere in drugi kulturni dogodki ... O tem

se lahko seznanimo na spletnih straneh, v časopisih, tudi na radiu. Kaj pa na nacionalni televiziji? Nekaj časa niti nisem opazila, nato sem le ugotovila, da mi v TV-dnevniku ali Kroniki nekaj manjka. In kaj je tisto? Poročanje o kulturi, o kulturnih dogodkih.

Z vsem spoštovanjem do športa; o čem vse se v tem najbolj gledanem terminu poroča s športnega področja! Športni novinarji se trudijo in že marsikdaj na silo sprašujejo športnike o njihovem počutju, o tem, zakaj jim je dobro šlo ali zakaj ne, o njihovih načrtih,

treningih ... In koliko pozornosti je namenjene političnim zdravim in senzacionalnim novicam, največkrat negativnim! O kulturi pa niti besedice! Kot da je ni, kot da ne obstaja! Pa se tako radi hvalimo, kako kulturni narod smo, kako smo obstali kot narod samo zaradi kulture in jezika, kako smo ponosni na Prešerna in kulturni praznik, kako radi beremo, hodimo na koncerte in razstave ... Če preverimo, kdaj je na nacionalni TV kakšna oddaja o kulturi, so to običajno zelo pozne ure, ko večina aktivnih državljanov že spi. Vendar ne gre toliko za to kot za sprotno poročanje o kulturnem

utripu v državi. Je kultura manj vredna za državljane kot politika ali šport? Jaz bi rekla, da ni niti manj niti več vredna, gre preprosto za to, da pričakujemo korekten odnos do vseh področij. Na nacionalni televiziji se lahko izgovarjajo na gledanost, torej da ljudi bolj zanimata politika in šport kot kultura. Če kdo, potem bi nacionalna TV morala imeti zavezo do vseh državljanov ne glede na gledanost,

saj naročnino plačujemo vsi. Poročanje o kulturi ima še druge cilje: da kulturo imamo, da smo ponosni nanjo in na njene ustvarjalce (tako kot na športnike), kulturnih dogodkov se lahko tudi udeležimo, kultura nam ponuja razmišljanje o življenju, njegovih radostih in težavah ali pa zgolj umetniški užitek. Ali pa je vse to danes odveč, sodeč po brezbržnem odnosu tega medija do državljanov. Ignoranca, torej neporočanje oz. tišina, nam žal »govori« o zaskrbljujočem odnosu nacionalne televizije in s tem države do kulture.

Marjana Gmajner Korošec

kult-ura

Mednarodno likovno srečanje na Kopah

Letošnje likovno srečanje, že 5. zapovrstjo, je potekalo od torka, 29. 9., do sobote, 3. 10., že drugič pa smo ga organizirali na Pungartu, v Centru Kope.

Ustvarjalne dneve smo popestrili s predavanjem o Jožetu Tisnikarju z naslovom: Jože Tisnikar. Pot domov?, ki ga je izvedel umetnostni zgodovinar in kustos Marko Košan iz Koroške galerije likovnih umetnosti SG. Tema tega odličnega predavanja je bilo povojno obdobje, ki je pustilo mlademu Tisnikarju neizbrisani pečat, saj je bil priča migracijam beguncev skozi domači kraj in Mislinjsko dolino.

Prav ti strahotni prizori pa so postali tudi motiv na njegovih slikah in »tako je postal večni pričevalec vojnih grozot«, kot je v predavanju povedal Marko Košan.

Na povabilo umetniškega sveta društva so se letos odzvali umetniki: Igor Banfi, Rajko Čuber, Narcis Kantardžić, Boris Zaplatil ter domačini Sašo Vrabič, Lucija Stramec, Štefan Marflak, Maja Šivec in Zoran Ogrinc.

Ob tej priložnosti smo v Centru Kope v veliki konferenčni

dvorani pripravili pravi atelje. Svetel in prijazen prostor je izredno navdušujoče vplival na delo slikarjev in fotografinje. Celo večdnevna megla, ki je obtičala na Kopah, ni nikogar motila. Prav posebej delovno je vplivala na umetnike, da jim navdihov ni in ni zmanjkalo. Kot po čudežu so se

tu in tam pojavili konji, slišati je bilo kavko ... Vse to je dobilo tudi mesto na platnih ali fotografijah.

Seveda smo za vse umetnike pripravili tudi dobrodošlico v Tisnikarjevi rojstni hiši in ogled Tisnikarjeve sobe z večerjo v gostilni Bučinek.

Dela, ki so na srečanju nastala, smo predstavili na odprtju v petek, 6. 11., ob 18. uri v Tisnikarjevi rojstni hiši, ki smo jo člani društva poimenovali – Galerija Kavka.

S kratkim glasbenim vložkom se je z igranjem na flavti predstavila mlada glasbenica Živa Mali. Udeležene umetnike in njihova dela je predstavila umetnostna zgodovinarica Aleksandra Čas. Po kratkem nagovoru je bil k besedi povabljen župan občine Mislinja Bojan Borovnik, ki je nato skupaj z ženo odsotnega gostitelja – predsednika društva Zorana Ogrinca, odprl razstavo.

Vsak umetnik je podaril organizatorju KD Jože Tisnikar 1 likovno delo za zbirko, ki nastaja že od ustanovitve društva in v njej je sedaj zabeleženih okoli 100 umetniških del. Tudi tokrat so nekateri umetniki še dodatno podarili likovno delo za potrebe delovanja društva in obnavljanje hiše.

Ob razstavi smo izdali katalog z reprodukcijami likovnih del, ki ga je oblikoval Anton Hozjan.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili v prvi vrsti županu za

njegovo razumevanje in pomoč društvu, Občini Mislinja in MO Slovenj Gradec za finančno podporo, prav tako tudi Turističnemu društvu Mislinja in ostalim sponzorjem, ki so omogočili, da smo lahko organizirali likovno kolonijo in postavili razstavo.

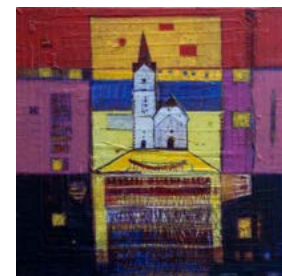
Veseli nas, da je odmevnost dogodkov, ki jih organizira KD Jože Tisnikar, tako velika. To nam daje dodaten zagon pri našem delu. Vztrajanje in usmerjenost k cilju, ki smo si ga zadali ob ustanovitvi

društva, pa kaže, da je naša pot prava.

Radi se zadržujemo v prostorih »Galerije Kavka« in veseli smo vsakega obiska. Društvom in drugim organizacijam pa prijazno odpiramo vrata, da si v tem boemskem okolju organizirajo kakšen tematski večer.

Razstava bo gostovala v februarju 2016 tudi v Mestni galeriji Slovenj Gradec. Vabimo vas, da si jo ogledate, seveda po predhodnem dogovoru.

Doroteja Stoporko

Moj spomin na Jožeta Tisnikarja – velikega slikarja

Stana Lušnic Arsovska,
japonski oljni pastel,
1994.

Mislinja, vasica, kjer bil sem doma,
je zrasla v mogočno vas tega sveta.
S ponosom prihajal sem jo obiskovat,
z ljubeznijo v srcu – le tu bil sem mlad.

Srečen v tej hiški – v objemu gozdov,
vonjal čist zrak sem z Mislinje valov,
pil sem to vodico rad in vesel –
kak' blo je lepo, ko tu sem živel.

Risal motive sem moje Mislinje,
mogel ni vzeti mi nihče te blaginje –
čutil le tukaj sem bitje srca,
tega ne b' zamenjal za 'ceno svetà'.

Prosil Boga sem za zdravje družine,
s harmoniko v roki obujal spomine –
prijatelju večkrat naslonil sem glavo,
v gostilnici 'mali' so dali mi – kavo.

A vinček le 'pravi' je mešal glavo,
pogosto položil me je za vodo,
prijatelj zdravnik je pomagal mi vstati,
voljo življenjsko želel mi je dati ...

Sem rekel mu: »Hvala, da imate me radi,
le taki ostanite v tej lepi navadi!«
Jaz pa sem vinčeku slavo igral,
malal in pel sem, se svetu smejal ...

Stana Lušnic Arsovska, 2013

kult-ura

Folklorna skupina Valdek

FS Valdek je bila ustanovljena l. 1999 kot sekcija v Kulturnem društvu Završe. L. 2000 je skupaj s svojimi folklorniki takratni predstavnik folklore Leopold Pustinek razveselil vse udeležence prvomajskega pohoda v Završe. Nastopali so pri c. sv. Vida. To je tudi 1. uradni nastop FS Valdek. Vse to je potekalo s pomočjo takratnega

strokovnega vodje FS Valdek Marka Pritrznika, za kar se obema prav lepo zahvaljujemo.

Skozi leta trdega dela in izpopolnjevanja v vrstah folklornikov so se takratnim plesalcem pridružili mlajši in tako je nastala tudi ml. FS Valdek, v kateri svoje znanje pridno pilijo novi plesalci, pevci, prav tako pa tudi godci na različne inštrumente. Seveda ne smemo pozabiti na njihove mentorje, ki pridno pridobivajo različna nova znanja na področju ohranjanja starih plesov in običajev, za kar se moramo zahvaliti predvsem Anici Meh, ki je kar nekaj let živela v Završah, kjer je delovala kot učiteljica. V prostem času pa je spoznavala ples, pesmi in običaje našega kraja, ki jih je tudi zapisala v svoji knjigi *Je pušlc narujen*. Za dobro kondicijo pri plesu starejših folklornikov se moramo zahvaliti našemu trenutnemu mentorju Petru Šumniku, ki ima potrpljenje z našimi koraki, pri mlajši folklori pa Anici Lesičnik. Za glasbo poskrbi Dani Avbreht

s svojo skupino Ansambel bratov Avbreht, za ubrano petje pa Sandi Grobelnik. Nekaj utrinkov našega truda smo poskušali prikazati tudi na koncertu *Igraj, pleši in poj, pa ves svet bo tvoj*, ki je bil 6. 12. 2015 v dvorani Lopan. To leto smo prikazali, kako potekajo zimski običaji in prazniki v Završah in okolici s petjem, plesom in igro, v kateri ni manjkalo humora. Vsi ti dogodki so uprizorjeni po resničnih dogodkih, osebe pa so izmišljene. Na tem mestu se zahvaljujem ostalim članom KD Završe, cerkvenemu pevskeму zboru sv. Vid in pevcem Svetih treh kraljev, ki nam pomagajo pri organizaciji raznih prireditev.

Naš cilj je ohranjanje ljudskih plesov, pesmi in običajev, zelo radi pa spoznavamo nove ljudi in njihove navade ter običaje, zato je naša dolgoletna želja, obisk Francije, iz leta v leto večja. Skupaj z Ansamblom bratov Avbreht se dogovarjamo in usklajujemo za gostovanje v Sinlenobe blizu Lillea v Franciji, ki bo potekalo v oktobru 2016, več o tem pa, ko se vrnemo. Letos smo izvedli intenzivne vaje v Fiesi, kar je zelo dobro vplivalo na motivacijo celotne skupine, tako da bomo to še kdaj poskušali izpeljati.

Zelo radi se odzovemo povabilu na različne prireditve v občini

Mislinja in izven nje, nastopamo na raznih občinskih praznikih in obletnicah, kot so abrahami, zlate poroke, rojstni dnevi ... kjer lahko zaplešemo tako belokranjske, štajerske, mežiške pleske kot tudi kotuljsko polko ter pleske Mislinjske doline, pleske, ki izvirajo iz Završ in okolice in še bi lahko našteval ...

Pohvaliti moram obe folklorne skupini, ki v svojem prostem času pridno delata, da pa se vse skupaj uskladi tako terminsko kot organizacijsko, poskrbi Stani Grobelnik. Pri starejši folklorni skupini trenutno sodeluje približno 25, pri mlajši folklori pa 15 folkloristov, zahvaliti se moramo njihovim staršem, ki jih vozijo na vaje in nastope ter jih vzpodbujajo pri folklorni dejavnosti.

Izziv nam predstavljajo vsakoletna srečanja območnih skupin, na katerih se vsako leto predstavimo z novim spletom. Letos smo starejši folklorniki sodelovali na območnem tekmovanju in bili izbrani v ožji izbor folklornikov, ki so se udeležili regijskega tekmovanja, na kar smo zelo ponosni. Upam, da bomo lahko to v prihodnje nadgradili, to pa nam lahko uspe samo s trdim delom in upanjem, da se nam pridružijo novi člani, kajti brez folklornikov nobena skupina ne more uspeti,

torej vljudno vabljeni, da se nam pridružite v čim večjem številu.

Zelo lepo sodelujemo tudi z Završkimi d'čvami, ki nam popestrijo marsikateri dogodek s svojimi hitrimi koraki ter poskočnimi gibi, njihova vodja pa je Marjetka Tisnikar, ki tudi pleše pri starejši FS Valdek.

Preteklost nam ne pripada več, kdo ve, ali prihodnost bo, edina rezina časa, ki nam je dana in jo lahko oblikujemo, je sedanjí trenutek.

Stani Grobelnik

kult-ura

Trije vaški svetniki

Za našo gledališko skupino kulturnega društva Avgust Hribar Dolič je uspešno leto. Delamo že načrte za prihodnje leto, pa vendar se je dobro ozreti nazaj in se še enkrat spomniti, kaj smo naredili v tem letu. Veseli smo, da smo bili s komedijo Trije vaški svetniki uspešni, upam si reči, zelo uspešni, saj smo jo odigrali devetkrat; trikrat na domačem odru, ostalo na gostovanjih v različnih krajih: v Mislinji, Vuhredu, Črnečah, na Konovem pri Velenju, v Paki pri Velenju in v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Povsod smo obiskovalce precej nasmejali, nam pa je bilo igranje v veliko veselje in zadovoljstvo. Prijetno je bilo gostovati v Mislinji v Kulturnem domu Šentilj, tu je bila dvorana zasedena do zadnjega pomožnega stola. Menim, da so se gledalci dobro razvedrili ob ogledu te komedije, nam pa je bilo ob vsem tem

druženju lepo, zato že načrtujemo učenje nove komedije. Ko bomo nared, vas ponovno povabimo, da si jo ogledate.

Vsem želimo lepo praznovanje božiča in vse dobro v novem letu 2016.

Člani igralske skupine KD Avgust Hribar Dolič
Franc Gačnikar

Ljudske pevke Bršljanke praznujejo

Ljudske pevke Bršljanke iz

Društva kmetič Mislinjske doline letos praznujemo 10-letnico delovanja. Jubilej smo obeležile v nabito polni dvorani v Tomaški vasi.

V tej sestavi delujemo že od začetka s harmonikarjem Viktorjem Mlinškom. Zabeležile smo že preko 450 nastopov po celotni Sloveniji in izven naših meja. Deležne smo bile številnih pohval in priznanj, najbolj ponosne smo na naziv »Prešmentane ljudske pevke«, ko smo pred leti zmagale v Velenju v kar močni konkurenci

iz vse Slovenije. Prav posebno pa smo ponosne na prestižno priznanje Bernekerjevo plaketo MO

Slovenj Gradec. V teh 10 letih smo izdale 2 zgoščenki in videospot.

Majda Sinreih

Zahvala članov sveta zavoda

nekdanjemu direktorju Zdravstvenega doma Slovenj Gradec

Na 6. redni seji Sveta zavoda (SZ) Zdravstvenega doma (ZD) Slovenj Gradec (SG), ki je potekala 29. 9., smo se člani SZ zahvalili nekdanjemu direktorju Željku Lapiću, dr. dentalne medicine, za dobro in tvorno sodelovanje pri vodenju in upravljanju ZD.

Z Željkom Lapićem se je takrat novoimenovani SZ ZD Slovenj Gradec prvič sestel v januarju 2015. SZ ZD SG sestavlja 9 članov, in sicer so to 3 predstavniki ustanovitelja ZD SG iz MO Slovenj Gradec (Boštjan Rigelnik, Alenka Pelc, Sabina Kamnik Zebec), 2 predstavnika ustanoviteljice Občine Mislinja (Andrej Borovnik, mag. Brigita Putar), predstavnika zaposlenih ZD SG (Marija Ileršič Kac, Lucija Hrastelj Prater) in 2 predstavnika zavarovancev, ki jih imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (Lojze Raško, Olga Čevnik). SZ je izvoljen za 4-letno mandatno obdobje. Skupaj z direktorjem Željkom Lapićem smo v l. 2015 izpeljali 4 seje SZ ZD SG, od tega 1. konstitutivno, na kateri se je SZ

Željko Lapić, nekdanji direktor ZD SG in član SZ Boštjan Rigelnik

formiral in določil predsednika in podpredsednika SZ ZD SG, in še ostale seje, na katerih smo obravnavali letno poročilo ZD SG za l. 2014 in sprejemali finančni načrt za l. 2015 ter obravnavali in reševali aktualno problematiko.

Predsednica SZ ZD SG mag. Brigita Putar in član SZ Boštjan Rigelnik Boštjan sta nekdanjemu direktorju Željku Lapiću izročila drobno pozornost v zahvalo in mu v imenu članov zaželela uspešno delovno

pot na področju zobozdravstva in drugih izzivov, ki mu bodo prišli na pot.

Mag. Brigita Putar
predsednica SZ ZD SG

skrb zase

Zdrave, vesele urice

Program Zdrave, vesele urice za otroke je ponovno potekal v okviru zdravstveno-vzgojnih vsebin Zdravstvenega doma SG ob podpori Občine Mislinja 4 petkove popoldneve od 13. 11. do 4. 12.

Cilji Zdravih, veselih uric so bili druženje, aktivno preživljanje prostega časa in pridobivanje novih znanj s področja krepitve zdravja. Srečanja so potekala v obliki delavnic od 17. do 18.30. Teme druženj so bile spet aktualne in prilagojene starosti sodelujočih otrok.

Število udeležencev srečanj smo omejili na največ 17 otrok starosti od 4 do 10 let in si tako zagotovili možnost dobrega skupinskega dela. Če pa se je srečanja udeležilo večje število otrok, smo program prilagodili večjemu številu udeležencev.

Material za delo in prigrizke ter vodo nam je finančno omogočila Komisija za preprečevanje zasvojenosti, ki deluje v okviru Občine Mislinja.

Tudi starši otrok so imeli možnost obiska delavnic ali predavanj od 18. do 18.30.

Letošnje zadnje srečanje je bilo še posebej zabavno in zanimivo, saj nas je obiskal Miklavž. Povedali in pokazali smo mu, kaj znamo in tako poskrbeli za dobro zdravje Miklavža tudi v prihodnje. On pa nas je razveselil z darili, ki jih je nabavil ob finančni podpori Komisije za preprečevanje zasvojenosti.

Nekateri otroci se teh srečanj udeležujejo že nekaj let zapovrstjo, saj pravijo, da so srečanja zabavna, igriva, sproščujoča ter poučna.

Zaradi velikega zanimanja pripravljamo v naslednjem letu 3 srečanja že v mesecu januarju (12. 1., 19. 1., 26. 1. 2016, od 16.30 do 18.00).

Srečanja sem izvajala Mateja Učakar, koordinatorica promocije zdravja in zdravstvene vzgoje v Zdravstvenem domu SG, ob pomoči dijakin in dijak Srednje zdravstvene šole SG.

Mateja Učakar
mag. zdr. nege

Vabilo

Se želiš gibati, plesati, igrati družabne igre, učiti o zdravem načinu življenja ... skratka preživeti torkov popoldan v dobri družbi?

Pridruži se nam na veselih zdravih uricah 12. 1., 19. 1., 26. 1. 2016 od 16.30 do 18.00 v centru Lopan v Mislinji.

Vso to zabavo boš lahko doživel brezplačno. Program se izvaja v okviru zdravstveno-vzgojnih vsebin ZD Slovenj Gradec ob podpori Občine Mislinja.

oltarji pripovedujejo

Oltar sv. Marjete v p. c. sv. Marjete v Spodnjem Doliču

Za predstavitev velikega oltarja v cerkvi sv. Marjete v Spodnjem Doliču smo se odločili, ker cerkev meji na našo občino, čeprav sodi v vitanjsko župnijo v občini Vitanje. Že s ceste v Spodnjem Doliču proti Vitanju na vrhu prelaza tik ob gozdu na rahli vzpetini opazimo zvonik te podružnične cerkve. Pred tremi leti so temeljito obnovili zunanjsčino. Na starih nemških zemljevidih najdemo njeno drugo ime: sv. Marjeta na jezeru. Po pripovedovanju starejših naj bi tu nekoč zares bilo jezero.

Cerkev je prvič omenjena v 2. pol. 16. st. Zgradili so jo v poznogotskem slogu. Je enoladijska, na južni strani je prizidana zakristija, na severni pa zvonik, ki je nekoliko nagnjen. Znotraj je cerkev majhna, večino prostora zasedejo klopi in oltarji. Veliki in 2 stranska oltarja so dobro ohranjeni primer zlatih oltarjev iz 17. st.,

kakršni so značilni za ta čas zlasti na Štajerskem. So leseni in pozlačeni, zato tako poimenovanje.

Veliki oltar je posvečen sv. Marjeti Antiohijski, zavetnici cerkve. V oltarnem nastavku je v srednji niši kip sv. Marjete, ki v desnici drži razpelo, v levi pa verigo, na katero je priključen zmaj. V desni niši je kip sv. Boštjana, v levi pa sv. Jožefa z lilijo v roki in Jezusom v belem oblačilu, ki stoji na krogli sveta. Nad osrednjo nišo je zelo posebna in kvalitetna slika, ki prikazuje 2 celopostavni figuri. Kristus je predstavljen kot Odrešenik sveta z vladarsko kroglo in križem v levi, z dvignjeno desnico blagoslavlja. Ob njem je noseča Marija, ki s povešenim pogledom in diskretno kretnjo opozarja na svoje bodoče materinstvo. Ta ikonografski tip noseče Marije se imenuje Maria Gravida in je bil razširjen

v Evropi v srednjem veku in tudi v 17. st., ko so nastali doliški oltarji, je pa edinstven in eden redkih pri nas. Gotovo je slika nastala v povezavi z devetdnevno adventno pobožnostjo do »noseče Marije« (lat. Mater gravida), ki je bila tudi na slovenskih tleh zelo priljubljena prav v tem času. Na desni strani oltarja je kip sv. Pavla s knjigo in mečem, na levi pa sv. Janeza

Viri

- V. Schaubert, H. M. Schindler, Svetniki in godovni zavetniki za vsak dan v letu, Ljubljana 1995.
- ZVKD Celje, 2013.
- Blaženka First: Oltarne slike iz cerkve svete Marjete v Spodnjem Doliču, v: Zbornik za umetnostno zgodovino 1994.
- Niko Kuret: Praznično leto Slovencev. Starosvetne šege in navade od pomladi do zime. Druga knjiga. Družina. Ljubljana 1989.

Evangelista s kelihom in knjigo v rokah. V atiki nad sliko na oblakih opazimo še Marijin kip z Jezusom v naročju.

Sv. Marjeta Antiohijska se je rodila v 3. st. v Antiohiji v Siriji v poganski družini. Dojilja jo je skrivaj vzgajala v krščanski veri. Ko je oče ugotovil, da noče častiti poganskih bogov, jo je prijavil oblastniku Olibriju, ki se je zaljubil vanjo. Želel jo je odvrniti od krščanstva in se poročiti z njo. Ker ga je Marjeta zavrnila, prav tako tudi poganstvo, jo je Olibrij dal mučiti in zapreti. Legenda pravi, da se ji je v zaporu ponoči prikazal zmaj in jo hotel požreti. Ona je pred njim naredila križ in zmaj je izginil, rane pa so se že drugi dan zacelile. Ker je zaradi čudežev v zvezi z njo veliko ljudi začelo verovati, je oblastnik zapovedal, naj Marjeto obglavijo. To se je zgodilo na mestnem trgu l. 305, le nekaj let preden je cesar Konstantin legaliziral krščanstvo.

Sv. Marjeto so že v srednjem veku zelo častili, zlasti kmetje. Če je bilo pred dnevom Marjetinega čaščenja, tj. 20. julija, lepo vreme, se je lahko začela žetev. Na ta dan so tudi plačevali kmečko zakupnino. Tudi na slovenskih tleh so naši predniki zelo častili sv. Marjeto, kar dokazujejo številne cerkve; pogosta je tudi v ljudskem izročilu.

V upodobitvah jo najpogosteje predstavljajo kot mladenko s križem v rokah in z zmajem, kakršna je tudi v cerkvi v Spodnjem Doliču. Njeni atributi so lahko še palmova vejica kot znak mučeništva, krona, knjiga in glavnik, včasih je upodobljena z drugimi devicami.

Sv. Marjeta je zavetnica kmetov, devic, dojilj, deklet, porodnic, žena, pri težkih porodih, proti nerodovitnosti, proti boleznim obraza in ranam ter priprošnjica za rodovitnost in v stiski.

Marjana Gmajner Korošec

Nikoli!

Nikoli ne bi hotel biti milijonar,
ker bi se vedno bal za svoj denar
in morda zaradi tega slabo spal.

Nikoli ne bi hotel biti
predsednik države,
ker bi moral podpisati
neke politične glave.

Nikoli ne bi hotel živeti
v svetu mask in manipulacij,
sraganosti in sprevrženiosti vednet,
sam se bom pašhal svojo pot.

Nikoli ne bi hotel biti
kapitan ali general,
ker bi v slučaju vojne
kakor drugi res bal.

Hotel pa bi biti sedesnik,
ali vsaj njegov pomočnik,
da bi lahko pomagal tujcem.

In ko bi smogel hraniti
še svoje otroško sre,
da bi lahko vsem pomagal
nikoli nikomur ne sovražil,
le ljubiti bi vse - - - - -

etna linij

kolumna ona piše

Garantirana vstopnica v večno kraljestvo

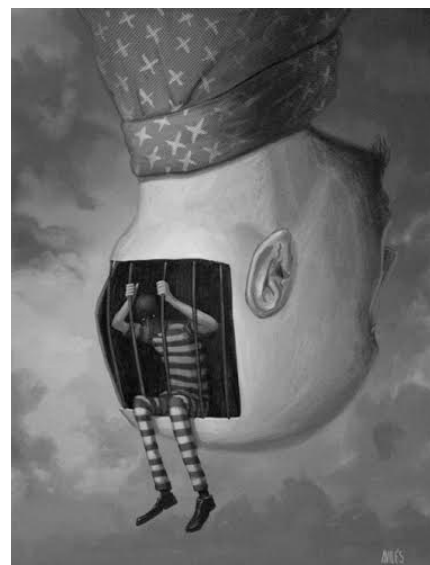
Torej, smo dobri in delamo dobro. In potem je vedno nekdo, daleč, a bližje, kot upaš. In je slab in dela slabo. In morda, čisto majčkeno, te je strah, da si ti ta drugi in potem je vse bolj jasno in za odtenek neprijetno.

Ker – kaj pravzaprav pomeni biti dober človek? In vzporedno – kako lahko nekdo postane boljši?

V svetu, ki nam ni tuj, zaznavamo smernice linearno. Od točke A k točki B, od točke Dobro k točki Slabo. In obratno. In spet.

Ena najbolj barvitih lastnosti modrega človeka je njegova težnja k izboljšanju. In ena njenih največjih napak je mnenje, da se puščamo za seboj.

Da te ni več tu, v obliki kot si obstajal; da lahko napako zanamariš v kotu in izgine in da lahko uspeh za uspehom kopičiš v drugem kotu in prav tako izgine, tako razglabljanje je preprosto – absurdno. Vendar v praksi še kako – priročno. Ker, dokler se dovolj daleč sliši, kup nesmiselnih zmag

ne bo izpuhtel, niti prevrnil se ne bo in te pokopal pod sabo. In dokler nihče, ampak res nihče, niti zasluti ne poraza, zanj veš samo

ti in če želiš, ga lahko pokoplješ tako globoko v nekaj nevarno smrdljivega, da niti sam ne boš pogosto hodil blizu.

Verzija nima oblike, nima vonja. Verzija ni definirana s prostorom, samo s časom. Nima barve. Ima rahel okus po grenkem. Je le odsev. Verzija tebe. Pa jutrišnja verzija tebe. In tista od lani, s tistega do kosti zmrzljivega dne. Ker jih nosimo s seboj, stare različice sebe. Odsevamo jih – vedno manj in vedno šibkeje, a še vedno so tam. Čakajo. Prežijo. Na primerno platformo.

In da bi ustvaril nebesa na Zemlji, najprej postavi ogledalo na tla. Kar hočem reči, je – precej neprijetno postaja živeti v svetu, kjer je prvo pravilo, da dvomi o vsem ter ne verjemi nikomur, predvsem (!) če nima sprejemljivo 'jogurtaste' kože in hodi v stavbe iz malo drugačnih opek in moli k drugemu možicljju na nebu. Predvsem težko postaja zaupati v neko dokaj sprejemljivo vizijo prihodnosti, ko pa se na eni strani postavlja bodeča žica (katere

vzrok, še vedno trdim, je gotovo prikrit. Sama menim, da je tam bolj zato, da bi vsaj nekaj mladine v državi obdržali. Ker takle sistem je namreč ne bo.), na drugi strani pa maršira horda z organiziranimi prevozi strumno proti referendumu (saj gre namreč za otroke. Ne za to, da določeni dovolj vplivni osebki ne le ne zmorejo uspešno prebrati in razumeti dveh vrstic spremenjenega zakona, temveč vsesplošno zmedo izkoristijo za širjenje nestrpnosti, misinterpretiranja in sovraštva. Sploh ne za to.). Po tem pa seveda še k »problemom«, ki niso neposredno nastavljeni za zbujanje konfliktov med ovčicami. A ne.

Enkrat sem slišala, da je nekdo nekoč živel v tako preprostem svetu, da se za pokvarjene zadeve nisi rabil niti truditi, da jih popraviš. Preprosto odvrigel si jih. Predstavljajte si to. Popolna potrošnost, maloprodajna sodobnost, kjer je to končno mogoče. Iphone, avto, zemlja, soprog. Dejstvo, da ni več treba lizati rane za rano, je precej pomirjajoče, kajne? Morda

bomo končno dosegli perfekcijo in mesečno zapravili več za vrečke za smeti kot pa za hrano. Morda.

In konec človeštva nikoli ni konec. Zdi se precej daleč, tako daleč, da se ti zdi, da se te ne tiče. Pomota. Da iz tega izhaja tvoja namišljena iluzija o koristnosti, te ne dela nič bolj pomembnega.

Konec človeštva nikoli ni konec, ne bo konec. Konec človečnosti – bo. Po vsakodnevnih žvižgih novic iz sveta smo, povzemam, na precej dobri poti.

Pomirjajoče je, ko za sekundo verjameš, da je nekdo tam (zgoraj, spodaj, levo, desno). Lahko greš malo dlje in mu rečeš »ta, ki nas je ustvaril«, »duh« nekoga, ki ga ni, odsev nekoga, ki je?

Okno je le okno, dragi moji. Nad oblaki, ki sivo bežijo, je le še več kosov neba in potem neke globoko zgoraj so razpršeni ostanki atomov vseh, ki so kdaj bili.

Zato potlači dremajočo zver v prsih. Za ugrize odgovarjaš sam.

Neža Oder

m l a d . s i

»I feel Expo 2015«

Bilo je januarja tega leta. Nič kaj poseben dan, berem novice na Facebooku in na desni strani vidim oglas za volontersko delo na Expu 2015 v Milanu. Nasploh mi niso všeč spletne prijave, saj nekateri postopki zahtevajo vsaj 2 uri časa za izpolnjevanje obrazcev. Vseeno 'poguglam' zadevo, odprem uradno stran Expa in pod rubriko "Volontario" pogledam

zahteve. Potrebno je bilo poslati samo življenjepis. Torej, prvi korak je registracija na spletu. Vidim, da so termini samo še septembra in oktobra. Izberem obdobje 4.–17. 10. in oddam prijavo. No, pride in gre februar, marec, april, že pozabim na celotno stvar, kar sredi maja med delom v tujini dobim povabilo za intervju preko skajpa. Malo v šoku, bolj

pa pozitivno presenečena, začnem s prevajanjem življenjepisa v italijanščino in malo vadim jezik. Prijazna gospa na drugi strani mi je zastavljala razna vprašanja, nato je sledila okvirna predstavitev dela. 1. teden delo poteka v dopoldanskih urah od 9. do 14.30, 2. teden v popoldanskih od 14.30 do 20.00, tako da imamo dovolj časa udeležiti se vrste dogodkov

v prostem času. Dobimo uniformo, dnevni obrok v eni izmed samopostrežnih restavracij znotraj Expa, povrnitev potnih stroškov (iz Slovenije in nazaj) ter stroškov javnega prometa v mestu (podzemna, tramvaj, avtobus). Poleg tega nam organizirajo brezplačno prenočišče v hostlu, ki si ga izberemo v spletni prijavi in v primeru uspešnega zaključka dobimo še tablični računalnik Samsung kot darilo. Čez kakšen mesec dobim navodila za 30-urni spletni tečaj na temo Expo in mesec časa, da ga uspešno opravim in zaključim prijavo. Kakšna 2 meseca pred začetkom dobim uradno povabilo z vsemi napotki.

Glede na to, da že dolgo nisem govorila italijanščine, sem se odločila, da se predčasno odpravim v Italijo in pridem malo v 'švung'. Tako sem si našla delo v hostlu ob Gardskem jezeru kot receptorka, kar se je izkazalo za nepogrešljivo izkušnjo pred delom v Milanu. Dan pred začetkom našega dvotedenskega turna smo imeli bodoči prostovoljci organiziran uvodni sestanek z našimi vodji. Razložili so nam področja in območja delovanja (saj je bil Expo mesto v malem) ter naloge, kot so posredovanje splošnih informacij in usmerjanje. Dobili smo akreditacijo, kartico za dnevni obrok ter paket z uniformo: 2 x majica, 2 x pullover, anorak, kapa, ruta, torba, plastenka za vodo, beležka ter razni promocijski materiali. Razdelili so nas v skupine oz. v cone in to je bilo to! V jutranjih urah smo bili postavljeni pred enim izmed glavnih vhodov. Torej smo bili prvi, ki so se soočali z jutranjim navalom obiskovalcev z vlakov, podzemne, avtobusov in taksijev. Gneča se je pričela že pred odprtjem Expa, tako da smo bili odgovorni

za 'upravljanje' s prvo maso ljudi. Ker smo bili postavljeni pred varnostne vhode ter že od daleč blesneli z našo prepoznavno uniformo, smo bili tudi prva info točka za prišleke. Moram povedati, da je bilo delo zunaj vhoda, torej zunaj varnostnih vrat, dosti bolj zanimivo in interaktivno kot znotraj Expa. Obiskovalci so hoteli odgovore na tisoč in eno vprašanje glede stvari, za katere sploh nismo bili pooblaščenec dajati informacij. Nekateri pač ne vedo, da je funkcija prostovoljca osnovna ... No, takšne smo pošiljali v info center ali k uradnemu osebju Expa, ki je bilo vedno v bližini.

Kar kmalu sem spoznala, da je tujih prostovoljcev zelo malo: jaz, fant iz Litve, 2 dekleti iz Nemčije in Poljske ter skupina 10 Japoncev in Kitajcev. Ostalih 200 v našem turnu je bilo iz Italije, večina študenti iz Milana in regije Lombardije, vendar tudi veliko starejših. Veliko presenečenje zame je bilo dejstvo, da jih je precej prišlo z juga Italije. Sicer je padlo veliko šal na račun tistih z juga, ampak smo se vsi zelo lepo povezali med seboj in smo bili prav unikatni tim. Vsi Italijani v moji skupini so pošiljali Nemce,

Francoze in angleško govoreče obiskovalce k meni, jaz pa k njim, kadar nisem koga razumela v italijanščini. Tako smo spontano in na podlagi okoliščin sklenili pogodbo za medsebojno sodelovanje in pomoč. Zanimivo je, da se je s časom opazilo, kako so se tisti 'z juga' postavljali na bolj pasivne točke delovanja. Naenkrat sem opazila, da imam jaz kot tujka največ dela s komuniciranjem z Italijani, medtem ko naša južna 2 stojita v ozadju. Če je bilo kaj več gneče, sta z rokami usmerjala promet, drugače sta kazala malo aktivnosti. Proti koncu 1. tedna, ko je pričel razsajati prehladni virus volonterjev Expa, se tudi jaz se nisem mogla izogniti blagi gripi. Z bolečim grlom, ovita v ruto z logom Expa, sem se po najboljših močeh trudila pomagati gostom, ko vidim tista 2 seveda spet v ozadju, 1 celo na telefonu. Prav razburjena grem do enega in mu rečem, da ne morem govoriti in ga dobesedno potisnem v ospredje na moje mesto. Čez čas ga opazujem, kako lepo vadi interakcijo z ljudmi, ne preveč zadovoljen, in se po tistem smejim. Že prav, zakaj se pa takšni lenivci prijavljajo na tako velike dogodke?

Velik vtis je name naredila celotna organizacija glede varnosti. Za red je bilo poskrbljeno vrhunsko. Redno so nas obiskovali inšpektorji v civilu, torej pod krinko (sem potrebovala par dni, da sem ugotovila, kdo sploh so!). Varnostne sile so delovale po celotnem območju Expa, sprehajajoč gor in dol po glavnih smernicah. To so bili vojaki, policisti, karabinjerji in še kdo iz drugih vej, našela sem tja do 6 različnih uniform. Večkrat dnevno je prihajalo tudi do posredovanja prve pomoči. Malo me je stisnilo, ko so me ustavili z Inšpektorata za delo. Osebu sem morala pokazati potni list in odgovoriti na zastavljena vprašanja o moji funkciji na Expu, poteku prijave, o nadomestilih ter podpisati izjavo. Tudi kolega z mano je moral podati svojo izjavo in ko sva opravila z inšpektorji, sva nadaljevala svoj 40-minutni pohod po dolgem dekumanu, delila zemljevide, usmerjala obiskovalce in dajala informacije.

Paviljoni in 'I Feel Slovenia'

Večina držav je postavila lastne paviljone. Najbolj obiskani izmed njih so pripadali Kazahstanu, Japonski, Združenim arabskim emiratom in Braziliji. Zakaj? Zaradi animacij (3D kino), hrane (zelo drage, tudi do 25 evrov za obrok!), plezanja po mrežah in na sploh privlačne predstavitve nam drugačnih kultur. Manjše države so bile združene v t. i. 'klasterje', skupne paviljone na določeno temo hrane: kava, kakav, riž, zelenjava in podobno. Seveda je bilo nemogoče obiskati vse razstavljavce, vrste so bile vedno dolge, za najatraktivnejše je bilo potrebnih tudi do 7 ur čakanja. Veliko ljudi je hodilo v hiške Lindt, Algida in Coca Cola. Pri slednji si lahko dal natisniti pločvinko s svojim

imenom ali sporočilom. Dnevno so bili organizirani kuharski šovi, spektakel luči z 'drevesa življenja' ter parada maskote Foody za najmlajše.

Na svetovni dan hrane so Expo prišli obiskat svetovni politiki, med njimi tudi naš predsednik Borut Pahor, zato sem si vzela celih 40 minut odmora, da smo si skupaj ogledali Ptujске kurentne in Piransko godbo. Naša lesena hiška 'I Feel Slovenia' me ni ravno navdušila. Prvi del paviljona moram pohvaliti glede inovativnosti. Takoj po vhodu v paviljon sta bili postavljeni dve polji piranske soli, kamor je obiskovalec lahko bos zakorakal in si terapevtsko spočil in očistil podplate. Dobra ideja! Vsem se je na obrazih prikazalo otroško navdušenje. Drugi del je pasivno moteče predstavljal ustekleničeno vodo in med. Atraktivnejši so bili zaslon s predstavitvijo Postojnske jame, Pipistrelovo letalo nad našimi glavami ter Elan smuči na steni. Obubožane mizice v bolj kot ne praznem hodniku z nekaj letaki je razvedril bar s kranjskimi klobasami, gibanico, 'šmornom', blejsko rezino in sendviči po korško, štajersko in prekmursko. Po mojem mnenju bi bolj bogata predstavitev kulture (od običajev, samostanov, gradov) ter narave (ne samo ustekleničene vode) tudi naš paviljon pripeljala med

močne favorite. Malo nerodno mi je bilo pred italijanskimi kolegi, ko smo končali z obiskom. Kljub temu si lahko z golim stopalom v soli in s kranjsko na vilici le imel priložnost za "I Feel Slovenia". Misija izpolnjena!

Glede na to, da smo delali oktobra, smo večinoma mislili, da bo bolj umirjen mesec, a so bili obiski po številu obiskovalcev na vrhuncu. Šole, skupine, turisti ... Zadnji tedni so privabili vedno več ljudi, z vlaki so prihajali iz Švice in še od dlje. Med počitkom v večernih urah smo s teras opazovali, kako so obiskovalci tik pred zaprtjem v bataljonih korakali proti izhodu, pogled na množico je bil prav zastrašujoč. Sedaj razumem, zakaj smo se prostovoljci menjavali vsaka 2 tedna. Delo je bilo izjemno zanimivo, a naporeno. Delati z 1 stranko ali nekaj ljudmi je drugače kot pa z množico. Vsaka minuta vsake ure vsakega dne, kaj šele ob koncih tedna, je bila polna ljudi. Ena sama gneča in zadnji dnevi našega turna so bili resnično utrujajoči. Naši vodje, ki so bili polno zaposleni (in seveda plačani), so imeli prost vsak 2. teden, saj so bili na Expu ves dan. Vidno utrujeni, ampak profesionalni in voljni opraviti svoje delo, so bili dober zgled nam vsem.

Expo v Milanu sem zapustila zelo zadovoljna s svojim

delodajalcem, celotno organizacijo ter s kolegi, s katerimi sem v soncu, dežju, v hladnem, ovita v vse možne sloje, opravljala svoje delo. Pohvalil nas je tudi italijanski premier Matteo Renzi za odličen in nepogrešljiv prispevek k

izvajanju programa. Torej, emocionalno zadoščenje smo dobili, finančno pa tudi, s povrnjenimi stroški. Kulinarična izkušnja je bila izvrstna. Na zadnji delovni dan sem si – na stroške Expa – privoščila testenine s kaprami

in omako iz črnih oliv, porcijo daten in pražen krompir z rožmarinom. Utrujena, a polna elana za nove izzive, sem se vrnila v domačo Mislinjsko dolino.

Janja Kokol

m l a d . s i

Bučijada

Šola ima poleg šolskega vrta še njivo, ki so jo letos prekrile buče. In sončnice. In malo koruze. Torej, spomladi smo se odločili, da bi pridelovali takšne in drugačne buče. Seme je priskrbelata Tatjana Krejan Košan in tudi pomagala pri načrtovanju zasaditve njive. Buče so rastle. Najprej zelo počasi, potem so se čez poletje le razrasle čez celo njivo. In ko je prišla jesen, smo pobirali plodove. Buče so bile res takšne in drugačne: velike, male, okrogle, podolgovate, zelene, oranžne, figovolistne, muškatne, velikanke, oljne, cuki-ni, nekaj pa jih je bilo verjetno z nogami, saj so pobegnile z naše njive neznano kam.

16. 10. smo na šoli obeležili svetovni dan hrane z bučijado. Prav ste prebrali, ni bila bogračijada, ampak bučijada. Vse se je vrtelo okoli buč: kratek kulturni

program za celo šolo, risbice, pesmice, risanke, recepti za jedi iz buč, opis buč, ki so rastle na njivi, razstava buč in bučnih izdelkov in degustacija bučnih jedi. »Bučne jedi, uf, to pa ne bo dobro,« je razmišljala marsikatera bučka na naši šoli. V vsaki bučni jedi se je namreč skrivalo bučno meso ali pa bučno seme. Na degustaciji so lahko poizkusili: bučno pecivo, piškote, mafine, rulado, 'štrudl', juho, marmelado,

pražena bučna semena pa verjetno še kaj. Priboljški so hitro izginili v trebuščke, marsikatera bučka pa si je premislila glede bučne jedi in ugotovila, da sploh ni bilo slabo. Vse te jedi so za degustacijo pripravljali učenci, seveda pod mentorstvom učiteljev v sklopu učnega procesa.

Bučijada uspela, svetovni dan hrane obeležen, učitelji zelo zadovoljni, učenci pa tudi.

Mira Gobec

Mateja Sešel

Sem ... Mateja Sešel, doma v Gornjem Doliču.

S čim se poklicno ukvarjate?

Poklicno se ukvarjam z gostinstvom, saj strežem v Kavarni in pekarni Vodončnik v Mislinji. Drugače sem po poklicu vrtnarski tehnik, pišem in zaključujem pa diplomu na Fakulteti za kmetijstvo in biosistemske vede Maribor. V prihodnosti si želim znanje s fakultete uporabiti v življenju in delovati v dobro narave in kmetijstva.

Od kod črpate ideje/moč za svoje delo?

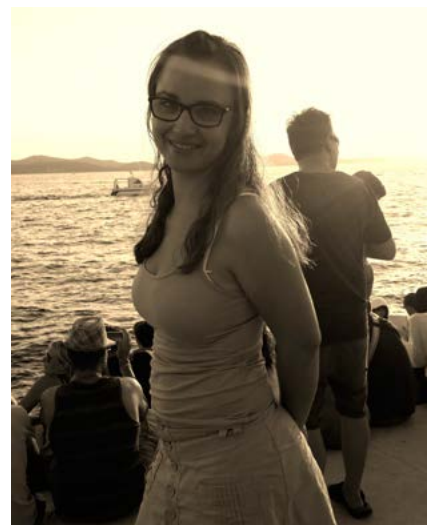
V največje veselje v življenju mi je narava, zato si v prostem času zelo rada privoščim kakšen pohod, v veliko veselje pa mi je tudi vrtnarjenje ali kakšno drugo delo v naravi. Če se ozrem nazaj, ugotovim, da so vse stvari, ki sem jih počela v življenju tako ali drugače povezane z naravo oz. s kmetijstvom

in sem zelo zadovoljna, da imam možnost, in kot kaže jo bom imela tudi v prihodnje, delati z naravo. Na kakšen način oz. s čim se bova s fantom na kmetiji ukvarjala, pa bomo še videli.

Na kaj ste v življenju najbolj ponosni?

Najbolj sem ponosna, da sem bila pred 10 leti izbrana kot najbolj simpatično preprosto kmečko dekle na slovenskem podežlju in sem imela možnost predstavljati kmetijstvo ter razbijati tabuje o kmetovanju. Hkrati pa sem spoznala zakulisje velikih oddaj in način delovanja medijev.

V velik ponos mi je tudi dolgoletno sodelovanje s podeželsko mladino, in sicer kot članica društva, predsednica društva, članica glavnega odbora zveze in sedaj kot nadzornica zveze podeželske mladine. Zadnja leta pa pridobivam znanje tudi v gasilstvu,

veliko željo imam po izpitu za gasilko, saj nikoli ne veš, kaj te v življenju preseneti oz. komu lahko priskočiš na pomoč.

Kaj najraje počnete v prostem času?

V prostem času zelo rada uživam v naravi, kolesarim, planinarim in smučam. V zimskem času pa rada posedim ob kakšni dobri knjigi, kaminu in prijetni družbi družine ali prijateljev.

Vaš življenjski moto?

Bodi dober do vsega in vseh, pa se bo ostalo samo uredilo.

Silvo Obrul

Sem ... Silvo Obrul, rojen v prejšnjem tisočletju. Pisalo se je l. 1955, ko sem zagledal luč sveta. Svojo zgodnjo mladost, do 5. leta starosti, sem preživel s staršema in mlajšima bratoma v Završah pri Mislinji. Konec pomladi l. 1960 smo se preselili v Slovenj Gradec. Po končani

osnovni šoli sem nadaljeval šolanje na elektrogospodarski šoli v Mariboru. V obdobju adolescence je bilo moje življenje zelo pestro. Treniral – igral sem rokomet za mladinsko vrsto rokometnega kluba Partizan Slovenj Gradec, bil sem izbran tudi v mladinsko rokometno reprezentanco Slovenije, za

katero sem odigral nekaj tekem v l. 1972–1973. Obiskoval sem rock koncerte v takratni skupni državi Jugoslaviji in drugod po Evropi. S prijateljem sva naredila prvi disko klub na Koroškem, izdelala radijski oddajnik (najini mentorji so bili malo starejši prijatelji, izkušeni radiotehniki) in imela svojo »piratsko radijsko postajo«, na kateri sva vrtela popularno rock glasbo, ki je bila v tistem obdobju zelo poslušana med najinimi vrstniki. Ker me je zanimala radiotehnika, sem se začel zanimati za radioamaterstvo. Upal sem, da bom na služenju vojaščine (1974/1975) lahko služil v enotah za zvezo, vendar se mi ta želja ni uresničila. Razočaranje je bilo veliko ... Žal so bili pač takšni časi in čudaški uradniki na oddelkih za ljudsko obrambo! Po vrnitvi iz JLA sem opustil igranje rokometu in se včlanil v mladinsko organizacijo ZSMS in v njej dobro desetletje deloval kot aktivist za mladinsko prostovoljno delo. Bil sem udeleženec na republiških in zveznih mladinskih delovnih akcijah. Zame najbolj zahtevna je bila l. 1978 zvezna mladinska akcija Šamac–Sarajevo, kjer smo gradili drugi tir proge od Šamca do Sarajeva. L. 1979 sem opravil

izpit iz radioamaterstva, le-ta dejavnost je botrovala, da sem postal honorarni sodelavec kot tonski tehnik na Koroškem radiu vse do začetka 1990. Sodeloval sem pri gradnji prvega privatnega radia »Radia Alfa« l. 1991 in honorarno opravljal delo tonskega tehnika. Tudi pri nastajanju radia Laser sem bil prisoten in bil seveda tudi tonski tehnik. V obdobju osamosvojitve (vojne za Slovenijo) sem bil prostovoljec vse dni trajanja bojov na Holmcu s svojo osebno radioamatersko opremo, s katero sem omogočil novinarjem Koroškega radia, da so v živo obveščali javnost o vseh dogodkih na Holmcu, kjer so potekali boji! Po končani vojni sem/smo bili prostovoljci, žal, pozabljeni in nikoli omenjeni ...

Po osamosvojitvi sem bil povabljen v KUD Splošne bolnišnice Slovenj Gradec kot tehnični sodelavec za področje ozvočenja in scenskih luči. Ker je bilo sodelovanje odlično, sem postal tudi član le-tega.

Davnega l. 1976, ko sem se vrnil z daljšega potepanja po Rimu, Parizu in Amsterdamu, sem po naključju spoznal eno lepo deklico, še najstnico. Iskrica je hitro preskočila in vnela se je

ljubezen. Le-ta traja še danes, postala sva mož in žena, si ustvarila družino. Rodila sta se nama 2 otroka, sin in hčerka. Živeli smo v lastniškem stanovanju v Slovenj Gradcu. Ker pa je bila najina želja, da mesto zamenjava s podeželjem, sva po naključju našla hišo v prijetnem malem naselju Movže v Mislinji. Sam osebno sem imel vedno željo, da se enkrat vrnem v svoj rodni kraj. Zatorej je bila odločitev lahka. Tukaj, v skoraj neokrnjeni naravi, živimo že 16. leto.

S čim se poklicno ukvarjate?

Z ničimer več, ker sem upokojenec. Ljubiteljsko pa je seveda na prvem mestu radioamaterstvo, nato rekreativno kolesarjenje, vrtilkanje in druga dobra dela.

Od kod črpate moči/ideje za svoje delo?

Iz vsakodnevnih potreb moje družine, radioamaterskega hobija in želja mojih prijateljev ...

Na kaj ste v življenju najbolj ponosni?

Na svojo družino, s katero živimo skupaj pod isto streho: ženo Danico, hčerko Nušo, sina Aleša, snaho Neli in vnuka Filipa. No in seveda sem zelo ponosen na svoje radioamaterske dosežke v državnem in mednarodnem merilu.

domači glas iz tujine

Anja Roe

Sem ... Anja Roe, rojena Gotovnik, in mineva že skoraj 14 let, odkar sem bila nazadnje v svoji prelepi domovini Sloveniji.

Zakaj ste se odločili za odhod v tujino?

Odkar sem bila v srednji šoli, me je vedno zanimalo, kakšno je življenje drugje po svetu. Želela sem si iti drugam, doživeti nove dogodivščine, spoznati nove prijatelje ... Tako sem v Ljubljani naletela na

agencijo Au-Pair (Varovanje otrok) in sem si mislila, da nimam nič izgubiti, če pokličem in se pozanimam. Bili so zelo prijazni, razložili so mi vse potrebno in takrat se je začelo vse dogajati kar hitro. Sledili

so intervjuji, zdravniški pregledi, intervju z mojo bodočo družino, ki se je odločila zame in me imela od vsega začetka zelo lepo. Stroškov ni bilo veliko, saj večino le-teh pokrije družina, ki te najame. Po pošti je prispela letalska karta in že sem bila na poti v Ameriko.

Kje ste našli svoj novi dom in kako dolgo ste že v tujini?

Najprej sem prišla v New York, kjer je Au-Pair agencija, in tam spoznala veliko prijateljev iz vsega sveta, kamor smo prišli vsi z istim namenom. Prvi teden smo preživeli v New Yorku in potem šli vsak na svojo pot k svojim novim družinam. Moja pot je vodila v Annapolis, Maryland, kjer me je družina zelo lepo sprejela. Čuvala sem 2 majhna fanta (2 in 4 leta), s katerima sem se zelo dobro razumela. Delala sem od 9. do 17. ure, vsak petek sem prejela plačilo, imela lastni avto, saj sem bila veliko na terenu. Z družino smo še vedno v stiku in smo ostali res dobri prijatelji.

S čim se poklicno ukvarjate?

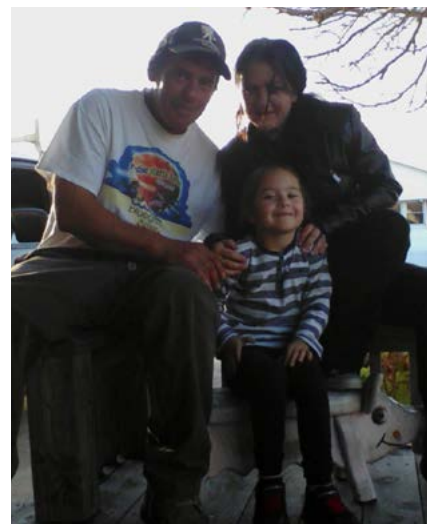
Največ sem se ukvarjala s čuvanjem otrok, po rojstvu hčerke Lillian pa sem ostala doma. Včasih je bilo glede vsega kar malo naporno, ker sem pogrešala lastne starše, pa tudi moževi starši živijo nekaj ur vožnje stran od nas.

Primerjajte življenje v tujini z življenjem v domovini.

Tukaj je življenje res drugačno kot doma. Sicer se je v Sloveniji tudi veliko spremenilo, ampak je zame še vedno boljše tukaj. Recimo glede celotnega sistema, če temu sploh lahko rečemo sistem. Najbolj me moti zdravstveni sistem, zavarovanja in podobno. Milijoni ljudi nimajo nobenega zdravstvenega zavarovanja, država ne krije ničesar, vse je odvisno od dohodka v družini. Če je ta prevelik, od države ne dobiš nič. Ob rojstvu otroka izgubiš vse privilegije, neplačan porodniški dopust traja 3–4 mesece in če se potem ne vrneš v službo, jo pač izgubiš. Zaradi teh razlogov se veliko družin ne odloča za več otrok, saj ne vedo, kako se bodo preživljali. Tukaj se res veliko dogaja in o Ameriki bi lahko napisala celo knjigo. Seveda ne moremo mimo vsakodnevnega kriminala, ampak to je pač tako, kot tukaj radi rečemo: »Welcome to America!« (Dobrodošli v Ameriki!). Vse tudi ni tako slabo. Preden sem si ustvarila družino, smo veliko potovali in se selili, skratka, bilo je vsega po malem.

Kako gledate na tujino in kako na domovino?

Trenutno ne znam povedati, kako gledam na življenje v tujini in

doma. Povsod se zelo veliko dogaja. Ko spremljam novice, upam, da se bo vse dobro izteklo.

Na kaj ste v življenju najbolj ponosni?

Najbolj ponosna sem seveda na svojo hčerko Lillian, brez katere si življenja ne morem več predstavljati.

Kako pogosto se vračate v Slovenijo in kaj vam je v domovini najbolj všeč?

V Sloveniji sem bila nazadnje pred 13 leti in niti ne vem, kam vsa ta leta tako hitro bežijo. Poleg svoje družine doma najbolj pogrešam svež zrak in gozd, saj smo tukaj od prvega gozda oddaljeni pet ur vožnje, prav tako od prvega smučišča in hribov.

Vaš življenjski moto?

Radi se imejmo, živimo zdravo in mislimo pozitivno!

8					1	5		
	6	1		5			4	
	2	4		7			1	
			6					
6	1	3		9		8		
7		5		2		3	6	4
								5
9	5	7			3		8	
2	4		9	1	5		3	

Sudoku

Sudoku je logična uganka, katere cilj je zapolniti kvadratno mrežo, običajno velikosti 9×9 , s števili od 1 do 9. Vsako število se lahko pojavi točno enkrat v vsakem stolpcu, vsaki vrstici in vsakem manjšem kvadratu velikosti 3×3 . V mreži so nekatera števila že podana. Za rešitev uganke je potreben logičen razmislek in malo potrpežljivosti, pri težjih pa tudi nekoliko kombinatorike oz. poskušanja in vračanja. Sudoku je prvi sestavil Howard Garns, upokojen arhitekt in sestavlja vec križank, in ga prvič objavil l. 1979.

Vir: Wikipedia

društveno dejavni

Vzpon na Triglav s planinci iz Srbije

Planinsko društvo Mislinja je v okviru sodelovanja s pobratenim Planinskim društvom Žeželj iz Kragujevca med 17. 7. in 19. 7. gostilo skupino 29 planincev iz Kragujevca. Na njihovo željo smo organizirali popolnoma enako smer vzpona in sestopa na Triglav kot pred petimi leti, ko smo začeli sodelovati z našimi prijatelji iz Srbije.

Pričakali smo jih na Bledu in se skupaj odpeljali do Pokljuke. Tam smo začeli vzpon preko Studorskega prevala do Vodnikovega doma in do končnega cilja 1. dne, doma Planika. Naslednji dan smo se povzpeli na vrh Triglava in sestopili nazaj do doma na Planiki. Od tam nas je pot vodila proti koči na Doliču in preko Hribarc po Dolini Sedmerih jezer do kočice Pri jezeru, kjer smo prenočili. Naslednji dan smo preko prelaza Štapce nadaljevali do Planine Ovčarija in naprej do Vogarja proti našemu končnemu cilju Stari Fužini. Tu smo se poslovili od naših planinskih prijateljev iz Srbije. Ob slovesu smo jim poklonili priložnostna darila, ki jih bodo spominjala na vzpon na Triglav in na našo občino. Ob tej priliki se zahvaljujemo županu občine Mislinja, ki je pripeval darila.

Marjan Gros

Kako pa so doživeli druženje z nami planinci iz Kragujevca, si lahko preberete v nadaljevanju. Zaradi avtentičnosti prispevka nismo prevajali. *»Priča započeta u oktobru prošle godine, došla je svoj epilog u julu, kada je 29 planinara iz Kragujevca krenulo Triglavu u pohod. Iskusni, manje iskusni, entuzijasti, odvažni, sumnjičavi u sebe, pa čak i u druge, ali okupljeni oko zajedničkog cilja. No, svaka sumnja je odagnana kada su nas dočekala nasmejana lica naših pobratima iz PD „Mislinja“. Topla dobrodošlica, čaj i kafa, slane i slatke đakonije... Sve to dođe kao melem na ranu posle duge noći u autobusu, ali cilj ne smemo gubiti iz vida, valja krenuti Triglavu u pohod. Na čelu kolone Jože, i krećemo... Tri dana kroz Nacionalni park Triglav, nestvarni predeli, sigurni i manje sigurni koraci, trenuci odsustva snage, pa onda velike radosti... „Mi smo na vrhu?“ neki i dalje ne veruju, navikavamo čula na lepotu koja nas okružuje. Oštri i nepristupačni vrhovi kao kontrast pitomim dolinama, sunce koje se bori sa oblacima i mi, svako u borbi da pobedi sebe, koračamo kao jedan u koloni. Neko reče „Kad imaš dobre vođe, nebo je granica“. Nama su naši vodiči pokazali kako se poštuje planina i kako se treba odnositi prema njoj. Beskrajno strpljivi doprineli su da dobar deo nas pomeri sopstvene granice, i da se svi vratimo kućama kao malo bolji ljudi. O rastancima nećemo, nekako uvek nateraju suze na oči, ali radujemo se novim susretima! Do novih zajedničkih pohoda, siguran korak i vedro nebo.«*

Danijela, PD Žeželj

3. mesto na državnem tekmovanju DMG

Vse se je začelo v šol. l. 1980/81, ko je bilo z medsebojnim dogovorom med OŠ Mislinja in PGD Mislinja ustanovljeno društvo Mladi gasilec. Namen DMG je pridobivanje najmlajših članov iz vrst učencev ter poučevanje gasilskih osnov, ki jih najmlajši potrebujejo, da se lahko razvijejo v prave gasilce.

V osnovni šoli se naši najmlajši urijo v znanju teorije pod okriljem Sonje Blažun, v gasilskem domu pa to teorijo utrdijo in se pripravljajo na področju praktičnih vaj z mentorico Katarino Černjak. Prav ta vez med mentorico PGD Mislinja in najmlajšimi je pripomogla, da so se razvile odlične funkcionalne ekipe, ki predstavljajo barve občine Mislinja in PGD Mislinja na državnem tekmovanju in posegajo po najvišjih uspehih.

Tako je 9. in 10. 10. potekalo državno tekmovanje DMG v Šentjerneju. V kategoriji starejših

Mlajša ekipa PGD Mislinja, ki je na državnem tekmovanju DMG osvojila odlično 3. mesto, na sprejemu pri županu.

je bilo 16 ekip in naši so v hudi konkurenci dosegli 9. mesto. V ekipi so sodelovali: Aljaž Flogie, Jan Krenker in Kaja Vocovnik.

Najbolj pa je na plan privrelo veselje, ko se je ekipa v sestavi: Jasmina Brešar, Violeta Meh in Anamarija Cvikel povzpela na stopničko za 3. mesto na državnem nivoju. V njihovi konkurenci je sodelovalo kar 14 najboljših ekip iz Slovenije. Že ta dan jih je

v gasilskem domu pričakalo članstvo in jim pripravilo sprejem s »slavolokom«, čestitke pa sta jim izrekla tudi poveljnik in predsednik PGD Mislinja.

Poleg kolajn in pokala jim največ pomenijo besede, ki jim jih je na sprejemu zaupal župan občine Mislinja Bojan Borovnik, ter jih nagradil z zahvalo župana.

Miha Borovnik

Gasilci PGD Mislinja aktivni skozi vse leto

Najprej lep gasilski pozdrav »Na pomoč«. Kot veste, se nesreče dogajajo povsod in v različnih urah, bodisi ponoči ali podnevi, zato gasilci PGD Mislinja skrbimo za vašo varnost 24 ur na dan, 365 dni na leto.

V gasilskih vrstah se naši člani urijo, kako pomagati ljudem v stiski, ko pride do resnične situacije. Veliko je odrekanja, da naša usposobljenost raste; ne le v požarih, pomoči potrebnim pomagamo v vsaki nesreči, pa naj bo to

žled, vetrolom, udar strele, poplava, zastoj srca ... ali pa preprosto – sršeni.

Aktivnosti, ki skozi vse leto potekajo v gasilskem domu, je veliko. Poleg izobraževanj, ki jih ni malo, smo uspeli postaviti

vadbeno-izobraževalni kontejner na gasilskem poligonu, v katerem vadimo scenarij vstopa v prostor oz. vaje z dihalnimi aparati. Vsako leto organiziramo tudi tradicionalno gasilsko tekmovanje na igrišču OŠ Mislinja. Skozi vse leto skrbimo tudi za gasilski podmladek, ki je že obrodil sadove na državnem tekmovanju. Tudi članice se aktivno udeležujejo tekmovanj, izobraževanj, pomoči pri delu v gasilskem domu, poleg tega so bile letos gostiteljice 41. srečanja gasilk koroškega gasilskega območja.

V gasilskem društvu se družimo od najmlajšega pionirja do najstarejšega člana in ta vez je zelo pomembna, saj se le tako lahko prenesejo določene izkušnje. Starejši člani (veterani) so prav tako aktivni skozi vse leto, saj

pomagajo pri vseh delih v gasilskem domu, ker pa pravijo, da so mladi po srcu, to dokažejo vsako leto na gasilskih tekmovanjih.

V mesecu oktobru poučujemo občane, kako rokovati z ročnimi gasilnimi aparati, in pripravljamo različne poučne demonstracije. Krajani si lahko ogledajo gasilsko opremo in delovanje društva ob dnevu odprtih vrat PGD Mislinja.

Tudi vaje, ki so prikazane kot resnična intervencija, so pomembne, saj lahko tako realno preizkusimo opremo in odzivni čas. V oktobru izpeljemo več vaj, letos so to bile: evakuacija OŠ Mislinja, društvena vaja; Šentilj (zg. Kovač), občinska vaja; Kmetijsko gozdarska zadruška Mislinja, meddruštvena vaja s PGD Škale in PGD Šalek na

kmetiji Jeromel v Završah (p. d. Medvejek). Vsak mesec pa izvedemo tudi operativne vaje v našem društvu.

V letošnjem letu je bilo 13 intervencij: 2-krat požar v objektu, 2-krat požar v naravi, podrtje smreke na objektu, odpiranje vrat, reševanje živali, udar strele, odstranjevanje osijih gnezd, iskanje pogrešane osebe, 3-krat poplave.

»Kjerkoli ste, karkoli počnete, gasilci PGD Mislinja pazimo na vašo varnost.«

Ob koncu leta bi vam zaželeli lepe, mirne, predvsem pa varne praznike in srečno novo leto.

Miha Borovnik

društveno dejavnosti

Obisk PGD Dolič-Šenflorjan v Nemčiji

PGD Dolič-Šenflorjan že več kot 10 let sodeluje z gasilci iz Nemčije, natančneje iz mesta Rommerskirchen. V teh letih se je med gasilci spletlo kar nekaj novih prijateljstev, pridobili pa smo tudi veliko novega znanja in izkušenj, nemški kolegi pa so nam pomagali tudi pri nekaterih nakupih opreme. Ob njihovem letošnjem obisku pri nas, ki je potekal ob priložnosti odprtja gasilskega doma, smo se dogovorili, da v mesecu novembru ekipa operativnih gasilcev odide na obisk v Nemčijo na izobraževalno-prijateljski obisk. Tako smo se v sredo, 11. 11., zvečer odpravili na pot in v jutranjih urah v četrtek prispeli v

Rommerskirchen, kjer so nas lepo sprejeli. Po namestitvi in kratkem druženju z domačimi gasilci smo se odpravili v Düsseldorf, kjer smo obiskali center za obveščanje, ki dnevno sprejme okoli 1000 klicev na pomoč, nato pa še 1

izmed postaj poklicnih gasilcev in se seznanili z njihovim delom in opremo. Ob koncu našega obiska so gasilci skupaj z reševalci (gasilci in reševalci domujejo skupaj na isti lokaciji in tudi delujejo skupaj) izvozili na večjo intervencijo, tako

smo tudi »v živo« videli, kako delujejo.

V petek je sledil dan, namenjen izobraževanju. Tako smo najprej odšli do podjetja RWE, kjer smo pri njihovih poklicnih gasilcih izvedli testiranje za nosilce dihalnih aparatov. Po premaganih 40 m neskončne lestve je sledilo še 40 potegov uteži oz. kladi-va, nato pa še prehod skozi 120 m dolg »labirint«, pri katerem je bilo

potrebno premagati določene ovire. Vsi naši operativci so testiranje uspešno opravili. V popoldanskem času so potekale še praktične vaje različnih tehnik gašenja in preiskovanja prostora in reševanja ponesrečencev, na koncu izobraževanja pa smo si ogledali še dnevnih kop premoga. V soboto dopoldan smo skupaj z domačimi gasilci odšli do bližnjega silosa, od koder se pogled razprostrira daleč naokoli, nato pa v Köln, kjer smo si ogledali center mesta in se povzpeli v zvonik kölnske katedrale. V soboto popoldan smo

bili gostje na srečanju gasilcev občine Rommerskirchen, ki ga za gasilce v omenjeni občini vsako leto v mesecu novembru pripravi župan. V nedeljo pa je prišel čas za slovo. Po zajtrku so sledile priprave na odhod, nato pa smo se od prijateljev poslovili z obljubo, da se prihodnje leto vidimo v Sloveniji. Kljub temu da je pot do tja in nazaj zelo dolga, smo si bili edini, da se je splačalo, saj smo pridobili nova poznanstva, znanje in, kar je najpomembnejše, ohranjamo prijateljstvo med društvi.

Aleš Rakovnik

društveno dejavni

Migamo, igramo ter fino se imamo

Zavedamo se, da sta šport in gibanje v otroštvu in času odrasčanja najboljše naložba za življenje. Gibalne izkušnje, ki jih otrok lahko pridobi in razvija v primer- ni organizirani športni vadbi že v predšolskem in zgodnjem šolskem obdobju, so zelo dragocene za njegov gibalni in celostni razvoj. Gibanje mu odpira vrsto novih priložnosti in izkušenj, zaradi katerih sta svet in življenje v njem zanj zanimiva in privlačna.

Z zgodnjimi gibalnimi spodbudami vplivamo na otrokov poznejši življenjski slog ter ga opremljamo za samostojna in dejavna obvladovanja preizkušenj, obremenitev, ki mu jih bo prinašalo življenje.

Programi, v katerih so ob igri in učenju različnih gibalnih spretnosti najpomembnejše veselje, radost in zabava in ne tekmovanje ter zmage, niso primerni samo v otroštvu. To so programi za vse življenje in za vse tiste, ki jim tekmovalnost in boj za »kolajne« nista najpomembnejša.

Takšen program Športno-rekreativno društvo Dolič pri Mislinji izvaja že 3. leto zapored.

Vadba letos poteka kar dvakrat tedensko, ob ponedeljkih ter sredah v telovadnici OŠ Dolič, ločeno za 2 različni starostni skupini. Osnovna vsebina programa je vadba, ki temelji na razvoju osnovnih

motoričnih sposobnosti in gibalnih spretnosti ter je prilagojena posameznim starostnim skupinam ter njihovemu predznanju.

Zadovoljne, nasmejane obraze ter vedno bolj polne skupine lahko vidite na naši vadbi. Veseli nas, da je tako in da smo odlično »zašportali« v novo sezono.

Migamo, igramo ter fino se imamo! To mi najraje počnemo, tako da tudi v času počitnic ne počivamo. Letos smo namesto običajne vadbe v telovadnici v jesenskih počitnicah vadili zunaj ter po gibanju v naravi nadaljevali s kostonjevim piknikom.

Prav tako smo v letošnji letnih počitnicah že 2. organizirali tedenski tabor aktivnosti, ki so iz leta v leto bolj obiskane. Vse raznorazne aktivnosti – tekalne in štafetne igre, zaviti in spretnostni poligoni, spoznavanje iger z žogo in nadvse zanimiv lov na skriti

zaklad, so poskrbele za zabavno ter športno preživljanje počitnic.

Naša želja je, da otroci na igriv, sproščujoč način telovadijo, se družijo in se imajo lepo, saj bodo na ta način sami razvili veselje oz. ljubezen do športa.

Dnevi so krajši in popoldnevi so kot nalašč za akcijo v telovadnici. Še vedno se nam lahko pridružite!

Jerneja Smonkar
Športno-rekreativno društvo
Dolič pri Mislinji

društveno dejavni

Sprehajamo se po dolini

Kar veliko upokojenk in upokojenec hodi po bolj ali manj zahtevnih poteh v hribe. Nekaj pa nas je takšnih, ki se zavedamo tudi pomena hoje za zdravje in dušo, vendar zaradi določenih omejitev hodimo po dolini in po manj strmih pobočjih. To počnemo sami ali v manjših ali pa v večjih skupinah. V skupini petih upokojenk v okviru Društva upokojencev Mislinja že 2. leto ob hoji po dolini spoznavamo delčke naše občine. Zanimivo je, da si lahko še kar naprej določamo cilje, ki jih vse ne poznamo in tako vedno na novo

odkrivamo lepe in prijetne kotičke. V jeseni smo že drugič obiskale Blažev studenec, kar smo tudi dokumentirale na fotografiji. To

je miren kraj, kjer lahko gre domišljija svojo pot, tudi v svet pravljič z vnuki. Rade hodimo po poti iz Šentilja do Dovž, saj pot bogati

čudovit pogled na Uršljo goro in Raduho v ozadju. Nazadnje smo obiskale ruševine gradu Irštajn. Odpravile smo se kljub oblačnemu vremenu, ki pa nas je med potjo »nagradilo« z razjasnitvijo. Grad ima zanimivo lego: na vrhu strmega hriba nad cerkvico sv. Mohorja in Fortunata z lepim pogledom na Šentilj, Dolič in na sosednji grad Valdek, ki smo ga

obiskale že prej. Žal na fotografiji jo nismo ujele gamsov, saj so nam prehitro izginili izpred objektiv. Na s soncem obsijanem vrhu smo si ogledale ostanke gradu, čudovit razgled, ki ga je omogočalo golo listnato drevje, ter prepadno steno v dolino. Na poti nazaj k cerkvici, ki ima ene najstarejših fresk v Sloveniji, smo srečale in se pogovarjale tudi s sedanjim

»graščakom« – lastnikom gozda, ki obkroža razvaline gradu. Povedal je, da je bilo na gradu že kar nekaj iskalcev »zaklada«, seveda neuspešnih, saj so očitno to le pravljice. Me pa smo se počutile kot prave najditeljice zaklada, saj smo obiskale in uživale v nam novem čudovitem koščku naše občine.

Marica Rošker

društveno dejavni

Nova fotografska razstava

Naša skupina ljubiteljskih fotografov deluje v okviru Društva upokojencev Mislinja in sodeluje s Turističnim društvom Mislinja že 3. leto. Konec novembra smo postavili novo razstavo z naslovom »Les in ivje«, tokrat v glavni dvorani v Lopanu.

Ivje naravo odene v čudovite prevleke in napoveduje zimo. Les pa je tako široka tema, da smo se je tokrat, prvič, le dotaknili, in sicer s poudarkom na določenih detajlih. Ker smo vztrajni, se bomo k tej temi še vrnili.

Fotografiranje se nam zdi res zanimivo. Ker smo vsi člani že upokojeni, mu lahko namenimo kar nekaj časa. Ob pregledu fotografij, ki ga praviloma opravimo dvakrat mesečno, se običajno razvije širša debata. Nemalokrat smo presenečeni tudi nad posnetki naših krajev, saj verjetno ne bomo izčrpali vseh možnih pogledov na zanimive in mikavne delčke naše občine. Letos smo si naredili po našem mnenju primerno ime: Fotofirbci. Bodite malo firbca še vi in si oglejte razstavo ob kakšni prireditvi!

Za Fotofirbce: Marica Rošker

društveno dejavni

Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet

Čebele in ostali opraševalci so za življenje ljudi zelo pomembni. Od opraševanja je odvisna kar tretjina pridelane hrane na svetu in čebele imajo med vsemi opraševalci najpomembnejšo vlogo. Z opraševanjem opraševalci omogočajo kmetijsko proizvodnjo, ki zagotavlja varno preskrbo s hrano, čebele pa poleg tega s svojimi visoko hranljivimi izdelki pomembno prispevajo še k izboljšanju kvalitete prehrane za ljudi.

Čebele imajo preko opraševanja pozitivne učinke na celoten ekosistem in z njim povezanim ohranjanjem biotske raznovrstnosti v naravi. Biotska raznovrstnost je ključnega pomena za razvoj in ohranjanje naravnega okolja. Med drugim nam zagotavlja hrano, kisik, čisti vodo in zrak, stabilizira vreme in podnebje ter pomaga pri sposobnosti prilagajanja na spremembe. Čebele so poleg tega tudi dober bioindikator razmer v okolju. Preko opazovanja njihovega razvoja in zdravstvenega stanja lahko ocenjujemo, kdaj

Zastava Svetovni dan čebel z logotipom pobude v sredini ter logotipoma mednarodne čebelarske organizacije APIMONDIA in lokalne čebelarske zveze, v tem primeru ČZS.

se v določenem okolju nekaj dogaja in kdaj je potrebno ukrepati. Če na opozorila ne reagiramo pravočasno, so lahko kasnejše posledice še večje.

V zadnjem obdobju so, predvsem na območjih z intenzivnim kmetijstvom, čebele in ostali opraševalci vse bolj ogroženi. Njihov življenjski prostor se spreminja in krči, s tem pa so razmere za njihovo življenje in razvoj vse slabše. Medovitih površin je zaradi vse

večjih površin monokultur in spremenjene ter intenzivnejše tehnologije pridelave travinja vse manj in še te nudijo čebelam potrebno hrano le v krajših obdobjih in zmanjšani pestrosti kot nekoč.

V okviru prizadevanj za zaščito čebel ima pomembno vlogo ozaveščanje javnosti o pomenu čebel in čebeljih pridelkov. Zato bo Republika Slovenija na pobudo ČZS organizaciji ZN predlagala, da 20. maj razglasi za svetovni

Čebelnjaki so posebnost slovenskega čebelarstva. S svojim videzom bogatijo kulturno krajino.

dan čebel. 20. maj smo predlagali, ker je to dan, ko se je rodil Anton Janša (1734–1773), ki je poznan kot začetnik modernega čebelarstva in eden takratnih najboljših poznavalcev čebel. Bil je prvi učitelj modernega čebelarstva na svetu, saj ga je že cesarica Marija Terezija imenovala za stalnega učitelja čebelarstva na novi čebelarški šoli na Dunaju. Njegovo delo in življenje je opisano v mnogih čebelarških knjigah, med drugim tudi v knjigi Svetovna zgodovina čebelarjenja, ki je bila izdana v l. 1999.

Do sedaj so pobudo podprle že številne organizacije in posamezniki. Med drugim je pobudo

v okviru 44. čebelarskega kongresa Apimondia 2015 v Južni Koreji podprla tudi največja svetovna čebelarska organizacija Apimondia. Pobuda združuje različne organizacije, posameznike in tudi različne politične stranke, saj pobudo z veseljem podprejo skoraj vsi, ki se z njo seznani.

Ker želimo, da pobudo podprejo in se z njo še bolje seznani, jo tudi slovenski čebelarji in ostala zainteresirana javnost, bo v mesecih od decembra 2015 do marca 2016 predsednik ČZS Boštjan Noč z zaposlenimi s prepoznavnim vozilom obiskal vsa čebelarska društva v Sloveniji in o pobudi informirali prisotne. Na dogodke

bodo povabljeni župani, znane osebnosti in še kdo z določenege območja, ki bodo želeli v okviru dogodka pobudo podpreti. O terminu obiska bodo čebelarska društva obveščena, z njimi bo dogovorjena lokacija obiska in morebiten program. Informacije bodo posredovane tudi lokalnim medijem, da bodo lahko informirali krajanke in se bodo lahko srečali udeležili ter na ta način podprli prizadevanja ČZS.

Dr. Peter Kozmus
Čebelarska zveza Slovenije

društveno dejavni

Planinska sekcija Pilates Dolič

V planinski sekciji Pilates tudi v jesenskem času nismo počivali, saj nam je narava tudi tokrat ponudila veliko zanimivega. Že sam pogled na s soncem obsijane drevesne krošnje, odete v pisano paleto barv, nudi svojevrstno doživetje. Pridno smo nabirali kilometrin po planinskih poteh. Čeprav smo izbirali nižje hribe, so bile poti kljub temu zelo razgibane in razgledne. Prehodili smo Brežniške peči, pogorje med Žirovnico in Begunjami. To je grebenska pot, od koder pogled uhaja na eno stran po Gorenjski, na drugo stran pa se vzpne na pobočje Stola in Begunjščice. Ali pa prečenje Angelske gore na južni strani Trnovskega gozda, od koder s ptičje perspektive opazujemo Vipavsko dolino, ob jasnem

vremenu pa se vidi tudi morje. Bili smo na Kraškem robu, kjer jeseni ruj zažari v vseh odtenkih rdeče barve. Povsod se najdejo skriti kotički, ki v svojih nedrjih skrivajo lepote sveta, v katerem se nahajajo. Potrebno je najti pot do tja in jo prehoditi. Seveda je za to potrebnega nekaj truda in marsikdaj se s čela utrne kaplja znoja, a na koncu ugotoviš, da se je

izplačalo. V tišini, daleč stran od hrupa in vrveža, se spočijeta duša in srce in si nabereta novih moči za premagovanje vsakodnevnih tegob.

Vsako jesen, ob koncu sezone, se odpravimo na izlet v neznano. Ti izleti so vedno nekaj posebnega. Za to poskrbi vodnik Miha, ki nas z izbiro vedno presepeti. Že pripravljen vprašalnik o

poti je poln skrivnosti. Iz danih podatkov je kar težko odkriti neznan kraj, saj tudi internet ne pove vsega.

Letos smo se podali k stolpu ljubezni nad krajem Žusem. Še vreme je poskrbelo za bolj skrivnosten izlet, saj je sneg čez noč pobelil pokrajino. Snežinke pa so plesale svoj ples še vse dopoldne in nam zastirale pogled na naš cilj. Morali smo verjeti, da nas tam, na oddaljenem, v meglo zavitem vrhu čaka razgledni stolp, imenovan stolp ljubezni. Ime je dobil po bližnji cerkvi, ki je posvečena sv. Valentinu, zavetniku zaljubljenih. Pot v dolino nas je vodila po drugi strani, kjer pa tudi ni manjkalo krajevnih znamenitosti:

domovanje škržatov, ohranjeni arheološki ostanki in mnoge druge. Sprehodili smo se po podzemnem rovu, v katerem je veliko zanimivosti in presenečenj. Vsega se ne da opisati, treba je videti in doživeti.

Planinska sekcija Pilates letos slavi že 4. leto obstoja. Marsikje smo že bili, veliko prehodili in videli, a je vseeno še nekaj manjkalo. Vsak pri sebi smo iskali, Miha pa je na glas povedal, kaj manjka. To je znak, po katerem bi bili bolj prepoznavni. Staknili smo glave in sklenili, da naj bo na njem nekaj, kar predstavlja naš kraj. Darinka je naredila prve skice, Miha je dodal vsebino, do potankosti pa ga je izdelala slikarka Jerneja Smolnikar. In tako je

nastal logotip planinske sekcije Pilates, na katerega smo prav ponosni. Z njim smo želeli na simboličen način predstaviti pot do izvira reke Pake, ki ga že tradicionalno obiščemo vsako zimo, ter glavno značilnost Doliča, Hudo luknjo, skozi katero se Paka vije naprej proti Velenju. Znak pohodnika je Vladova ideja, vzeta iz začetnih črk imena Pilates. A s tem naše delo še ni končano. O tem kaj več v naslednji številki ali že na pohodu do izvira Pake v februarju. Pripravljamo že plan izletov za naslednje leto. Z lažjimi in krajšimi izleti nadaljujemo tudi v zimskem času, saj ima vsak letni čas svoje značilnosti in lepote, ki jih je vredno videti in doživeti. Zato – pridružite se nam kdaj.

Silva Zupanc

društveno dejavni

12. srečanje lovske kulture na Koroškem

V Mislinji več kot 300 obiskovalcev

Prav 12. srečanje lovske kulture na Koroškem, ki je bilo 23. 10. v Mislinji (pod tem naslovom se bodo odslej srečevali koroški lovski pevci, rogisti, vdove pokojnih koroških lovcev in lovci, stari nad 75 let), je dokazalo, kako trdno in složno je koroško lovstvo in njihova kultura. V večnamenski prireditveni dvorani Poslovnega centra Lopan v Mislinji se je namreč zbralo več kot 300 nastopajočih, gostov, vdov, starejših lovcev in lovskih žena. Tudi letošnji bogat, pester in všečen kulturni program je v sodelovanju s člani komisije za izobraževanje, kulturo

Na letošnji tradicionalni osrednji lovski kulturni prireditvi v Mislinji je bogatemu in pestremu programu prisluhnilo okrog 300 obiskovalcev.

Župan mislinjske občine in starešina LD Dolič Bojan Borovnik ni skrival navdušenja, da se je tako pomembna lovska prireditev zgodila prav v Mislinji.

in odlikovanja pripravil in vodil Marko Kogelnik, član Upravnega odbora Koroške lovske zveze in starešina LD Libeliče. Glasbeni koroški lovski koktajl so dobri 2 uri mešali: Rogisti LD Zeleni vrh, Rogisti LD Muta, Lovski pevski zbor LD Škale, Lovski oktet LD Peca – Mežica, Folklorna skupina Majsterski, Humoristična glasbena skupina Kar bo pa bo, Kvartet Grče ter vdova prevaljskega lovca in sestra koroškega pesnika Stanka Grla Marija Joksimovič, ki je prebrala bratovo pesem. Posebej vabljeni gostje so bili: Avgust Reberšak, predstavnik Lovske

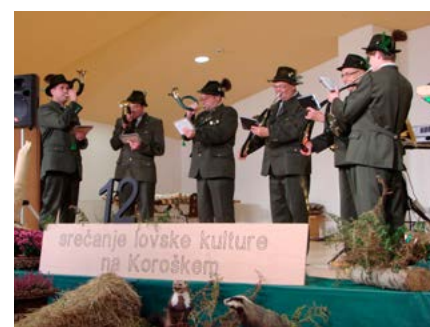
zveze Slovenije, Maksimiljan Arnič, podpredsednik SK – ZLD Celje, Borut Mithans, podpredsednik LZ Maribor, Mirko Fric Kumer, predsednik Kluba prijateljev lova iz Celovca in njegovi zvesti prijatelji, Bojan Borovnik, župan mislinjske občine, tudi starešina LD Dolič, Dušan Leskovec, Franc Praznik in Boštjan Verdinek, predsednik, strokovni tajnik in predsednik komisije IKOM Koroške lovske zveze.

Na pomen slovenske lovske kulture in tradicionalnih srečanj so opozoril vsi trije govorniki: Avgust Reberšak, Bojan Borovnik in tudi slavnostni govornik Dušan Leskovec, ki je med drugim dejal: »Tudi takšne lovske prireditve so eden od načinov, da lovci pokažemo javnosti, kar že desetletja dolgo imamo in negujemo, in sicer svojo bogato lovsko kulturo, ki je vedno bolj pomemben dejavnik tudi pri pridobivanju in vrnitvi ugleda ter spoštovanja naši slovenski lovski organizaciji. Hkrati pa z njimi vsaj za trenutek pozabimo na vsakdanje tegobe in skrbi,« je poudaril Leskovec. Ob navedbi nekaj statističnih podatkov, da je na Koroškem kar 138 lovcev starih od 75 do 95 let, med katerimi je najstarejši Ivan Knez, član LD Muta (letnik 1920), da je 20 lovcev, ki so v zeleni bratovščini 60 in več let, samo potrjuje, da lovci

na Koroškem živijo kar dolgo in bogato lovsko življenje. A kljub temu je v l. 2014 umrlo 13 koroških lovcev. Med njimi avgusta letos v svojem 89. letu tudi častni član LD Prežihovo in pevovodja Lovskega okteta Matevž Mitja Šipek.

Tradicionalna lovska prireditev v Mislinji je bila organizirana tudi z veliko pomočjo mislinjske občine, Lovske družine Mislinja, Lovske družine Dolič in Lovske družine Golavabuka ter nekaterih sponzorjev. Priljubljeni in prizadevni mislinjski župan nam je posebej zaupal, da je ponosen na dosežke lovcev. Prireditvi so svoj delež prispevali tudi nekateri koroški lovci: Tadej Jurač iz LD Orlica in Dušan Horvat sta uredila sceno, za hrano, pijačo in postrežbo so poskrbeli mesar Srečko Zajamšek, član LD Mislinja, in 15 lovskih pripravnikov. Pa tudi koroški ansambel Duo, ki je igral plesno glasbo. Srečno in uspešno poslanstvo, lovska kultura na Koroškem v l. 2016!

Franc Rotar

KLZ je lovsko društvo v Mislinji zagotovo popestrila tudi s tem, ko je nekaterim svojim najstarejšim članom podelila lovska priznanja – pisno priznanje KLZ so prejeli: Alojz Čas iz LD Bukovje (letnik 1930), Alojzij Duler iz LD Slovenj Gradec (letnik 1930), Emil Germadnik iz LD Bistra (letnik 1933), Ludvik Gomboc iz LD Slovenj Gradec (letnik 1933), Ladislav Kanovnik iz LD Dolič (letnik 1939), Štefan Štern iz LD Peca – Mežica (letnik 1936) in Jožef Žvinkart iz LD Bukovje (letnik 1935). Znak KLZ so prejeli: Jakob Forstner iz LD Peca – Mežica (letnik 1933), Martin Krajnc iz LD Orlica (letnik 1931), Gabrijel Kremzer iz LD Zeleni vrh (letnik 1939), Franc Rihter iz LD Mislinja (letnik 1936), Maksencij Topler iz LD Zeleni vrh (letnik 1935), Anton Turičnik iz LD Mislinja (letnik 1932) in Maksimiljan Zajamšek iz LD Mislinja (letnik 1934). Plaketo KLZ pa so prejeli: Ivan Knez iz LD Muta (letnik 1920), Ignac Merkač iz LD Golavabuka (letnik 1929), Štefan Podjavoršek iz LD Dolič (letnik 1937) in Oto Skobir iz LD Mislinja (letnik 1933).

društveno dejavni

Delo Aktiva žena DU Mislinja

Aktiv žena je v začetku štel 14 članic, od teh so 4 že umrle, 4 pa odstopile zaradi bolezni, delale so 5 let, ostalo je 6 članic.

Vseh 18 let nam je bil v veliko pomoč Alojz Kamenik, ki nam je brezplačno nudil pomoč s prevozi, kadar smo ga potrebovale.

V vseh teh letih smo organizirale 10 brezplačnih koncertov, razstave jedil, drugič razstavo starih oblačil, starih knjig, starih otroških igrač in tudi razstavo stare kmečke posode ter 7 izletov. Vse izlete smo organizirale in financirale same.

Zadnjih 5 let pa smo se srečevale vsak mesec ob praznovanju naših rojstnih dni, časi so pač takšni, kot so, vsako leto smo starejše in bolj izčrpane. Kljub vsemu nam je bilo lepo, kar dokazujejo tudi številni posnetki.

Za vsa leta sodelovanja se pristrčno zahvaljujem in želim naslednici dosti uspeha in zadovoljstva.

Dora Stoporko
vodja Aktiva žena DU Mislinja

športni utrip

Otroci in šport

V novejšem času je v življenju največ poudarka na delu, gibanju in zdravju. Vse te stvari so med seboj prepletene in nam v določenem trenutku, ko so usklajene, polepšajo življenje in povečajo kakovost le-tega. V vseh medijih je zmeraj več govora o kvaliteti življenja, dolžini življenja in pogojenosti enega z drugim. Da se lahko pogovarjamo o kvalitetnem življenju, moramo v to kvaliteto začeti vlagati zelo zgodaj, že v otroštvu. Eden od dejavnikov, ki močno izboljša kvaliteto življenja, je tudi šport.

Ko govorimo o športu, nas večina vidi samo vrhunski šport, ki je v medijih najbolj zastopan. Večina pa spregleda dejstvo, da so tudi te ženske in moški nekoč morali začeti s športom. Večina je začela v lokalnih okoljih, kjer so jih v osnovne veščine športa uvedli trenerji brez zvanečih imen. V takšnih okoljih so nastali vrhunski športniki – tekmovalci. Da pa vrhunski športnik to postane, mora

Prikaz obnašanja na tekmovanju otrok – čestitke po končanem delu

preteči veliko znoja, porabiti je potrebno veliko energije, živcev, pa tudi kakšna solza kdaj steče po licu. Najpomembnejše pa je dejstvo, da mora športnik začeti s športom dovolj zgodaj, že v rani mladosti, da lahko potem pobira sadove treninga in v tem tudi uživa.

Tudi veterani lahko tekmujejo in preverjajo svoje sposobnosti.

V poplavi ponudbe športov so starši zmedeni in ne vedo, v katero zvrst bi otroka usmerili. Pri odločitvi naj bi se osredotočili na takšno dejavnost, da bo otrok v tistem okolju srečen. Ko bo odšel od doma v telovadnico, naj to ne bo pot, narejena s prisilo, ampak pot, ki jo otrok komaj čaka in si tja želi. Ko je udejstvovanje končano, se mora otrok domov vrniti dobre volje. Drugi dejavnik pri odločitvi, kateri športni dejavnosti otroka priključiti, je spol otroka. Deklice se raje udeležujejo dejavnosti, kjer prideta do izraza njihova prirojena gibljivost, občutek za ritem, glasbo in estetsko gibanje. Fantje se bolj zanimajo za športe, kjer prideta do izraza moč in prirojena spretnost. Dekleta imajo raje dejavnosti, ki so bolj estetske narave, in športe, povezane z živalmi (igre z žogo, smučanje, plezanje, jahanje, gimnastika ...), fantje pa športe z žogo, borilne športe, športe z loparji ... Vse je seveda pri obeh spolih povezano in pogojeno z lokalno ponudbo in tradicijo športa v domačem kraju. Gre pa predvsem za to, da otroka vpeljemo v dejavnost, ki mu ustreza tako fizično kot psihično. In če morda otrok ne kaže zanimanja za določen šport, bo mogoče bolj zainteresiran za drugega. To pomeni, da se je z otrokom potrebno pogovarjati tudi o njegovih športnih aktivnostih. Če je potrebno, moramo biti z njim tudi sami športno dejavni. Nič ne pomaga, če je starš navdušen za nek šport, spremlja pa ga samo preko televizorja. V tem primeru je lahko otrok zaradi vzorca navdušen za ta šport, ampak samo iz fotelja. Nadarjenost za neko športno dejavnost se pokaže včasih že zgodaj v otroštvu, včasih pa šele kasneje v letih adolescence. Zato je otroka potrebno navdušiti in spremljati aktivnosti, za katere kaže nagnjenja.

In kako sem spada karate? Karate je dejavnost za vsa življenjska obdobja. Z njim se lahko ukvarja tako

5 let star otrok kot starostnik, lahko se z njim ukvarja gibalno motena oseba ali oseba, ki je fizično neprimerna za kakšno drugo športno dejavnost. Dejstvo je, da se s karatejem ukvarjajo ljudje, ki sedijo v invalidskem vozičku, paraplegiki ... Karate že dolgo ni več dejavnost razbijačev, huliganov, je veliko več. Karate lahko postane način življenja, z njim se lahko razvija tako telo kot duha. S treningom karateja otroci pridobijo moč, gibljivost, ravnotežje, znajo se orientirati v prostoru in eno bolj važnih stvari, disciplino. Kasneje v tekmovalnem obdobju otroci pridobijo samozavest, družijo se s sotekmovalci in nasprotniki, znajo prenesti tako zmago kot poraz. S treningom karateja si ustvarijo idealne temelje za vse športe, ki bi se jih kasneje želeli udeležiti ali pa se jih zares udeležijo. Znano je, da so s treningom elementov iz karateja pomagali smučarskim reprezentantom, pa še kateremu športniku je tak način treninga prišel še kako prav. Tako kot ostali športi tudi karate vpliva na to, da se otroci trudijo na drugih področjih. Seveda jih moramo znati voditi in vzgajati. Funkcija staršev se zaradi vključenosti le-teh v druge dejavnosti in funkcije neredko zanemari. Otroka vključimo v neko dejavnost, mu jo omogočimo tudi finančno, potem pa od njega pričakujemo nek določen rezultat. Starši bi morali svoje otroke pri njihovi dejavnosti spremljati in spodbujati, mogoče bi se morali dejavnosti otroka tudi priključiti. S tem bi otroka pri dejavnosti spodbudili, sebi pa popestrili delovnik. Pomembno pa je, da znamo otroka pohvaliti za trud in ga spodbujati k dosegu zastavljenih ciljev.

Šport lahko še kako poboljša kvaliteto življenja, zato dajmo, pošljimo svoje otroke na to lepo pot. Naj ta pot traja kar najdlje v globoko starost, pri tem pa naj uživajo in se zabavajo, rezultati pa naj počakajo pravi trenutek za to.

Povzeto po spletni strani Ringaraja.net

Priredil: Drago Felle

Vabilo

Karate klub Mislinja odpira vrata vsem, ki želite poskusiti trening karateja. Januar in februar sta meseca, ko lahko zastonj trenirate z nami vsi, ki ste to že počeli ali pa ste hoteli, pa se nam niste mogli pridružiti.

Vsem občankam in občanom želimo srečno in zdravo novo leto 2016!

športni utrip

Ljubljanski maraton

Letos je v Ljubljani potekal jubilejni Volkswagen 20. Ljubljanski maraton, na katerem smo bili udeleženi tudi tekači iz Mislinje. Z 42 km tekom se je spopadel Milan Zupanc, z 21 km tekom pa Milena Pogladič, Tjaša Pušnik, Jože Apat, Vinko Jelenko, Bojan Čas, Karel Stoviček in Anka Tretjak. V kolikor smo koga po pomoti spregledali, se opravičujemo!

Poleg vseh presežkov, ki so značilni za letošnji Ljubljanski maraton, moramo vsekakor omeniti odličen dosežek našega tekača Milana Zupanca. Je eden od 6 tekačev, ki so opravili vseh 20 tekov v Ljubljani na maratonski razdalji na 42 km. Zelo dober rezultat je na 21 km dosegla Tjaša Pušnik, trenutno naša najmlajša tekačica.

Vse pohvale zasluži tudi tekačica Milena Pogladič, ki se je letos vpisala med ultramaratonce. Uspešno je pretekla 75 km tek od Celja do Logarske doline, udeležila pa se je tudi dvodnevne ultramaratonskega tekaškega popotovanja od Ljubljane do Kopra.

Tekači smo sodelovali tudi na tekih, ki štejejo za Štajersko-Koroški pokal. Potrebni 5 tekov sva opravila Jože Apat in Anka Tretjak ter po kategorijah zasedla 8. in 2. mesto.

Vsi tekači dokazujemo, da se z vztrajnostjo in trdim delom da premagati marsikatero mejo, ki velja za nepremagljivo. Vabljeni vsi, da se nam pri tekih pridružite!

Anka Tretjak

Voščilo

Ko bi mogla,
ko bi znala,
bi pravo srečo k vam poslala.

Pa je sreča pobegnila,
meni nekam se je skrila;
sem iskala jo povsod,
pa je ubrala svojo pot.

Se k vam je sreča namenila,
pot kar sama je odkrila;
vrata ji odprite,
v svoj dom jo povabite.

Sprejmite jo in jo v srca svoja skrijte;
čuvajte jo, da je ne izgubite
in še z drugimi jo delite.

Iva Zaveršnik - Kalteneker

Čestitamo novorojencem in njihovim staršem!

Novorojenci 2015

Tim Jelen
Mia Krenker
Matic Berič
Maša Jeseničnik
Lucija Sešel
Tevž Koletnik
Filip Oder
Rebeka Lubej
Ana Robnik
Neža Trost
Ana Jamnikar
Žiga Breznik

Župan, občinska uprava Mislinja, uredniški odbor NO

Cvetlička

Vsak od nas je že kdaj prišel v nepoznani kraj. Takrat verjetno vsakdo naprej pogleduje, če se ob cesti nahaja kdo, ki bi nam lahko pomagal najti željeni cilj. Druga možnost orientacije pa so usmerjevalne table, ki človeka pripeljejo do pomembnejših objektov. Prav za to je bilo v zadnjem času poskrbljeno tudi v Mislinji, kjer nas po novem ob vožnji skozi center Mislinje pričakajo usmerjevalne table in nam pokažejo pot do pomembnejših objektov ali ustanov. Vsekakor vredno pohvale.

Informativne table v Mislinji so vsekakor pridobitev za prepoznavnost kraja in njegovih znamenitosti, vendar še kakšna manjka. Na primer tabla, ki bi usmerjala na pokopališče.

Ker je s Središčani tudi vedno dobra volja, je letos obiskalo dan odprtih vrat oljarne Središče preko 50 naših občanov.

Indijansko poletje nam je letos nudilo obilo možnosti rekreacije v naravi.

Ga imate? In vam tudi dela ali je samo za okras? Bolje preveriti kot prepoznati ugotoviti.

Jesen v svojih najlepših barvah je pokazala posledice lanskega zledoloma, še bolj pa lubadarja.

»Luč, ki prižiga luč.«

Kako pa ti skrbiš za razgibano telo v temnejšem letnem času? Rekreacija, sprehod? Samo, da je!

Neznanska radost otrok pri kuhanju. Da ja ne bodo znali »kuhati« samo z odpiralčem za konzerve.

V organizaciji občinskega SPV-ja smo se spomnili in opomnili na vse, ki so za vedno ostali na cestah.

Prireditvenik

december 2015–marec 2016

December

23. december **tradicionalni božični koncert ŽPZ Mislinja**
18.00 sodelujejo: ŽPZ Mislinja, Oktet Dolič
in skupina Claritet
26. december *TPC Lopian*
19.30 **božično-novoletni koncert Babnikove**
godbe z gosti: Kvartopirci
31. december *TPC Lopian*
od 21.00 **silvestrovanje**

Januar

8. januar *Knjižnica Mislinja*
18.30 **potopisno predavanje Erne Podjavoršek**
o Kitajski, deželi presežnikov in najhitreje
razvijajoči se velesili
22. januar *Knjižnica Mislinja*
19.00 **Pot domov. Zgodbe o vračanju**
avdio in video predstavitev koroškega dela
projekta, avtor: dr. Marjan Linasi,
Koroški pokrajinski muzej
23. ali *Mislinjski jarek*
30. januar **sankanje v Mislinjskem jarku**

Februar

4. februar **pogled Fotofirbcev na lepote naše občine**
19.00 predstavitev obsežne zbirke fotografij
ljubiteljskih fotografov
6. februar *pred TPC Lopian*
sprevod pustnih mask
8. februar *Mestna galerija Slovenj Gradec*
17.00 **odprtje razstave V. Mednarodnega**
likovnega srečanja na Kopah 2015
9. februar *Graška gora*
pokop pusta – srečanje treh občin
12. februar *Knjižnica Mislinja*
19.00 **Slovenjegraška knjiga**
predstavitev knjige ob kulturnem
prazniku, avtor: Niko R. Kolar
13. februar *TPC Lopian*
18.00 **ljudski godci**

Marec

12. marec **redna letna skupščina članov TD Mislinja**

V primeru nepopolnih oz. spremenjenih podatkov prireditve bodo le-te sproti podane na spletni strani Občine Mislinja. Podatke prireditve za naslednjo številko zbiramo **do 26. februarja 2016** na e-naslov nasaobcina@mislinja.si.

